

DRAUGAS

Rev. A. Staninkynas
4557 Wood st.
KATALIKŲ

RAŠTIS PAŠVĖSTAS AMERIKOS LIETUVIŲ KATALIKŲ REIKALAMS.

VOL. II. (METAI II.)

WILKES-BARRE, PA. RUGPIUČIO (AUGUST) 11 D. 1910 M.

No. 32.

ENTERED AS SECOND-CLASS MATTER AUGUST 21st, 1908, AT THE POST OFFICE AT WILKES-BARRE, PA., UNDER THE ACT OF MARCH 3, 1879

TRYLIKTOJI NEDELIA PO SEKMINIŲ.

Lekcija. Gal. III. 16—22. Broliai: Abraomui ir jo sėklai yra apsaityti pažadėjimai. Nesako ir sėkloms, kaip būtų daug, bet kaip vienai: ir tavo sėklai, kuri yra Kristus. O tai sakau, testamentą pirmiaus Dievo patvirtintą įstatymą prieš Dievo pažadėjimus? apsaugok Dieve! Nes duotas, neišniekina pažadėjimo išnaikinimui. Nes, jei tevinystė iš įstatymo, jau ne iš pažadėjimo. Bet Dievas Abraomui per pažadėjimą dovanojo. Kuo tada įstatymas įstatytas yra peržengimų dėlei, pakolei ateitų sėkla, kuriai pažadėjo, sutaisytas aniolų tarpininko rankoje? O tarpininkas nėra vieno, bet Dievas yra vienas. Ar tada įstatymas prieš Dievo pažadėjimus? apsaugok Dieve! Nes jei būtų duotas įstatymas, kursai galėtų atgaivinti, tikrai iš įstatymo būtų teisybė. Bet raštas viską užrakino po nusidėjimu, kad pažadėjimas iš tikėjimo į Jėzų Kristų būtų duotas tikintiems.

Evangelija. Luk. XVII. 11—19. — Anuomet, kad Jėzus ėjo Jeruzolimon, ėjo per vidurį Samarijos ir Galilėjos. O kad ėjo į nekurį miestelį, užbėgo dešimtis raupuotų vyrų, kurie apsistojo ištolo. Ir pakėlė balsą, tardami: Jezau mokytojai, susimylėk ant mūsų. Kuriuos pamatė, tarė: Eikite, pasirodykite kunigams. Ir stojosi, kad ėjo, buvo apėstytai. O vienas jų, kad išvydo save esant apėstytai, sugrįžo didžiu balsu garbindamas Dievą. Ir puolė ant veido pas jo kojas, dėkodamas: o tas buvo Samaritanas. O atsakydamas Jėzus tarė: Ar-gi ne dešimtis yra apėstytų? o devyni kur yra? Neatsirado, kursai sugrįžtų ir duotų garbę Dievui, tikrai tas vienas svetimos šalies. Ir tarė jam: Kelkis, eik, nes tikėjimas tavo tave sveiku padarė.

Šv. Kazimiero Seserų Vienuolija.

Rugpiučio 2 dieną Seranton'e, Seserų Seminarijoje buvo didelė iškilmė: daug lietuvių ir slavų gavo Seserų abitus.

Iškilmė prasidėjo 8 v. ryte, Mišiomis, kurias atlaikė Jo M. Hobanas, Seranton'o Vyskupas; jam asistavo kun. A. Staniukynas iš Chicago's ir kun. Jankola iš Bridgeport'o, Conn. Po Mišių buvo pasakyti trys pamokslėliai į Seseres: angliškai, lietuviškai ir slavokiškai. Pirmąjį pasakė J. M. Vyskupas. Apeigos tęsėsi porą valandų.

Gavo Seserų abitus ir įstojo į Novicijatą šios lietuvių: Marė Girdžiuniūtė, jos vardas Vienuolijoje — Sesuo Maria Gertrūda; Anė Bendinekiūtė — Sesuo Maria Bernadetta; Marė Arlauskiūtė — Sesuo Maria Alfonsa; Stanislova Nutautaitė — Sesuo Maria Antonina; Elzbieta Didžiuniūtė — Sesuo Maria Magdalėna; Jieva Butrinavičiūtė — Sesuo Maria Scholastika; Karalina Sauseriūtė — Sesuo Maria Natalija. Taip-pat šešios naujokės, kurios abitus gavo 11 d. Rugpiučio pereiną mėną, padarė dabar prižadus (profesiją) neturto, skaistybės ir paklusnimo ir tapo pilnomis Seserimis. Jų vardai: Sesuo M. Juzefa (Alzė Čižauskiūtė), Sesuo Maria (Petronė Bubiliūtė), Sesuo M. Elzbieta (Katrė Baidokiūtė), Sesuo M. Kazimiera (Agota Kubiliūtė), Sesuo M. Eucharėja (Kazimiera Anriuskiūtė), Sesuo M. Agnieška (Julė Genaičiūtė).

Dešimtis slavų kandidačių įstojo taip-pat į Novicijatą Šv. Cirilliaus ir Metodijaus Vienuolijoje ir penktos jų Naujokės padarė profesiją.

Švečių buvo prisirinkus pilna koplyčia. Susivaižavo netik Seserų gimdytojai ir giminės, bet ir taip pamatyti gražias apeigas buvo atvažiavusių tyčia net iš Baltimorės ir Uticos. Kunigų buvo keliolika, apie septyni slavokai ir šie lietuviai: Kun. A. Kaupas, kun. J. Kuras, kun. V. Dargis, ir profesorius Seinų Seminarijos kun. V. Dvaranauskas, kurį naujas, nepaprastas regėjimas labai sujudino.

Lietuvių iš Seranton'o šį rudenį išvažiuos į Chicago, į savo Vienuolyną, kertėje 67-os ir S. Rockwell gatvių. Vienuolynas stovi ant penkių akrių žemės prie kurių 13 d. liepos, šių metų tapo pripirkta už \$7,000 dolerių da kiti penki akriai.

Slavų Katal. Susiv. vardu "Jednota" nupirko arti Harrisburgo farmą už \$35,000 dolerių, kur šįmet perkels savo spaustuve, o kitą mėną statys Vienuolyną savo Seserims. Jie tą viską daro savais pinigais. Mat, kiekvienas "Jednotos" narys tam tikslui duoda 10c. kas mėnuo, o jokie Slavų Kat. Susiv. skaito apie 32,000 narių, tai ir sudeda dešimtukai apie \$35,000 dolerių į metus.

Tas ypatinga, kad prie "Jednotos" prigul daug lietuvių, kurie taip-pat šelpia Slavų Seserų Vienuoliją. Ar S. L. R. K. A. nepriderėtų šelpiti taip-pat Šv. Kazimiero Seserų Vienuolijos?

S.

KAS GIRDĖTI LIETUVOJE.

Konfiskavo. Šiomis dienomis išėjo pirmasai numeris naujo lenkų pašalpos laikraščio vardu "Perkūnas". Ir jau pirmąjį numerį policija konfiskavo už tai, kad jame pašiepta buvo Puriškevičiaus įsteigtoji "šv. Mykolo Arkangelo" sąjunga. Laikraščelio redaktorius patraukta teisman už "šventųjų pašiepimą."

Naujas ligonbutis. Žvėryne pradėta statyti naujas ligonbutis užkrečiamosioms ligoms.

Maras tarp gyvulių. Pagal statistikos žinių, šiais metais Vilniaus gub. buvo 28 atsitikimai susirgimo gyvulių Sibiro liga, 20 padvėsė; 312 padvėsė nuo pelių ligos (jaščiur, lenkiškai vadinama), 5 — nuo pasiutimo, 8 — nuo kiaulių džumos.

Savžudystė. Liepos 4 d. pačiam viedudienij, koks tai vyras šoko nuo Žaliojo tilto vandenin. Jis išgelbėta. St. Semionov'as, kaip paskum paašikėjo, norėjo sau galą pasidaryti iš tos priežasties, jog stotyje Koševary pavogė nuo jo 50 rub. ir dokumentus.

Teismas. Vilniaus rūmų teismas Petrą Vileišį, buv. "Vilniaus žinių" redaktorių, kaltinamąjį už spaudos įstatų neprisilaikymą, nubaudė 100 rub.

Užmušė policistą. Aną ketvirtadienį vakare Vilniuje Ukmergės gatvėje 17-kos metų žydukas Jankelis Greis'as norėjo nušauti kažkokį Svirskį, taip-pat žydą; šovė kečius, bet nepataikė; Svirskis, šaukdamas iš baimės, ėmė bėgti. Užgirdę šauksmą ir šuvius ėmė vyties Greisą du miestsargiai. Greisas vieną (Vaitkevičių) užmušė, kitą gi sužeidė. Tečiau tasai (Bagdzevičius), kad ir sužeistas, vijosi kol nepasivijo ir kirtęs šoblia galvon, parvertė jį žemėn ir atėmė ginklus.

Greisas sužeidė dar vieną žydą, kuris iš žingeidumo išbėgo gatvėn žiūrėtu, kas čia daros.

Kaunas. Šančiuose tarp darbininkų prasiplatino savžudystė. Birželio mėnesį nusižudė trys.

Čionai jau 10 diena, kaip guli be žado ir be vilties išgyti 20 metų vaikas, Jer. Ivanauskis. Valgyti nieko negali, tik geria pieną ir arbatą, inpylus burnon ir tai vargais—negalais nurija.

— Iš Kauno išvažiavo vyskupas Cirtautas į Žemaičių Kalvariją.

Skaudvilė, Raseinių ap. Mūsų miestelis, rodos, neperdidelis, bet ištvirtėlių, užpuldinėjančių savo draugus ir taip jau žmonių, pilna. Birželio 20 d. F. Petraitis ir J. Počius pasigėrę pradėjo mušti to paties miestelio gyventoją St. Budaitį, ir primušė, pridaužė jį mirtinai. Vargu beišgys.

Kunigų permainos Vilniaus vyskupijoje. Kun. P. Kraujalis iš Gardino perkeltas Trakuosna, kun. Bobinas iš Sucha-Wolės — Eisiškėn, kun. A. Juknevičius — į Joniškį, kun. Holovna — į Jeziorus, Jezno kleb. kun. Zubrzyckis atsižadėjo parapijos; gegužės 30 d. mirė kun. Osieckis.

Kunigą nubaudė. Grabų klebonas (Ašmenos ap., Viln.

vysk.) kun. Čaglis gavo bausmės 100 rublių už tai, kad leido procesijoje nešti ne bažnytinę vėluvą.

Kunigų permainos žemaičių vyskupijoje. Kun. Gintila, Šiaudinės fil., perkeltas į Kurklius klebonu; kun. Steišis, Ventspilės klebonas ir kun. Bula, Žeimelio kleb., perkelti į vienas kito vietą; kun. J. Ivanauskas, b. Pagirio kam., perkeltas į Anykščius kam., kun. Malinauskas, Kražių kam., perkeltas į Balninkus kam.; kun. P. Vaitekunas, b. Saločių kam., paskirtas Vaškų kam.; kun. Kožuchauskas, Palangos kam., ir mokyklų káp., paskirtas Šiaudinės fil.; kun. Rimeika, Kurklių kam., perkeltas į Triškių klebonu, kun. Stroop, Triškių kleb., paliuosuotas nuo savo priedermių ir apsigyvena Vilniuje; kun. Utoravičius, Raseinių kam., paskirtas Palangos kam. ir mokyklų kape-lionu.

Kunigų permainos Seinų vyskupijoje. Kun. Merkevičius, konsistorijos kanceleris, paliuosuotas nuo savo vietos, jo vieton paskirta kun. prof. Narjauskas; kun. S. Račiūnas, Panemunės kam., paliuosuotas ir pažymėtas emeritūrai; kun. Gergelis perkeltas iš Vištyčio į Augšt. Panemunę; kun. Butkevičius — į Vištytį; kun. d-ras J. Totoraitis, Šunskų kam., paliuosuotas nuo vietos; kun. Anekaitis iš Kaimelio perkeltas į Šunskus.

Seinai. Liepos 4 (17) d. Seinuose buvo "Žiburio" draugijos susirinkimas, pašvęstas Žalgirio suktakuvėms paminėti. Apie tą mūsų papasakojo ši bei tą susirinkusiems p. Br. Stasiūnas ir apie tą patį perskaitė straipsnį iš "Draugijos". Kalba jo buvo graži ir indomi taip kad visi atsidėję klausėsi. Paskum dar apie tai papasakojo ir susirinkimo pirmininkas, kun. prof. Narjauskas. Pasibaigus posėdžiui "Žiburio" choras dailiai ir jausmingai padainavo "Lietuva tėvynė mūsų" ir "Eina garsas nuo rubežiaus". Po to dainavo gramofonas. Žmonėms tai labai patiko, jie žingeidžiai jo klausėsi ir gerėjosi. Man rodosi kiekvienai draugijai, darančiai dažniau susirinkimus ir kurion nemaža sodiečių susirenka, būtų naudinga gramafonas turėti.

Pradėdant skirstyties susirinkusiems namo, Jonas Rinkevičius paprašė paaukoti nors po kiek L. M. ir Dailės Dr-jų namams ingyti Vilniuje. Niekas neatsisakė, tik daugelis gailėjo, kad neturi pinigų su savim, bet prižadėjo paaukoti per kitą "Žiburio" susirinkimą. Dabar-gi sudėjo 12 rub. 46 kap. Džiaugsmas ima, matant žmones taip noriai aukojančius tėvynės reikalams.

Sektinas tai pavyzdys visoms lietuvių draugijoms.

Ukio paroda. Dambavoje, Smilgių val., Panevėžio ap., klebono kun. J. Karvausko ir dvarininko Malinskio rūpesniu rengiama ūkio dalykų paroda, kuri bus atidaryta rugsėjo 5 dieną. Apylenkės ūkininkai ir ūkininkės rengiasi skaitlingai.

"Viltis".

Šiauliai. Šiaulių gyventojai seniai skundžiasi ant odos pabriky Frenkelio ir Nurodo, kurie leisdami iš savo pabriky visokius nešvarumus į upę ir ežerą užkrėtė jais visą vandenį, taip kad jisai nebetinka nei gerti, nei žuvei gyventi. Kauno gubernatorius birželio mėnesyje pravažiudamas pro Šiaulius apžiūrėjo tuodu pabriku ir liepė lig 1 spalį m. 1910 m. arba įtaisyti tam tikras mašinas pa-

briko išleidžiamam vandeniui perkošti, kurios atseis apie 30 tūkstančių rublių, arba uždaryti pabirkus.

Jurbarkas (Res. pav.). Rudenį ketinama čionai atidaryti miesto mokyklą. Namai mokyklai jau taisomi.

Čekiškė (Kauno pav.). Anksti rytą 28 birželio pro Čekiškę pravažiavo didelė partija išeivių nuo Janavos, iš viso arti 30 žmonių. Kažkas apie tai pranešė urednikui, kursai paėmęs kelis vyrus sau į pagelbą, nusivijo paskui. Išeiviai buvo apsistoję ant Dubisos kalno Besmerčių kaimos daržinėje, stovinčioje atskirai viduryj lauko. Pajutę atsivejant uredniką, išeiviai išsislapstė, kur kas galėjo, daugiausiai po rugius. Bet vieno neiškentėta ir iškišta iš rugių galva. Urednikas toj pastebėjo ir puolė į rugius, iš kur į visas šalis pradėjo bėgti pasislėpėliai. Iš išgąščio (urednikas dar iššovė į orą dėl didesnės baimės) puolė kas kur galėjo; daugybė puolė į Dubisą, žymiai pakilusių dėl nuolatinių lietu. Viena mergaitė 18 metų vardu Józefa Antulevič (Viln. gub.) prigėrė. Daugybė žmonių 30 birželio atlydėjo ją į Čekiškę. Dar kelios moteris suimtos. Štai tau ir Amerika.

Žeimelis (Pan. pav.). Vardiškių kaimo ukininkas Ignas Lapinskas, jo brolis studentas Antanas ir latvys Miliūnas už sakymą žiemoje 1905 m. Žeimelyje pamokslų teko apskričio teismo pasmerkti: Ign. Lapinskas su Miliūnu į kalėjimą ant 10 mėnesių, o studentas Antanas Lapinskas ant pusės mėnesio. Tą bausmę pasmerktieji dabar ir atbuna.

Darsuniškis (Trakų pav.). Jau antri metai, kaip vietinio klebono rūpesniu Darsuniškyje įsteigtas "Blaivybės" skyrius. Iš tos priežasties mūsų parapijonis persiskyrė į dvi dalis: — blaivininkus ir gėrėjus. Pirmieji, kaip įmanydami, stengiasi platinti blaivybę, uždarinėja net smukles, bet antrieji jiems dideliai kliudo, — kojas pina. Tikimės, kad blaivininkai viršų paims, nes jų skaičius didinasi. Netrukus sulauksime Darsuniškyje vartotojų draugijos, prašymas jau paduotas gubernatoriui. Darsuniškio miesčiuokas didžiulis — net 44 ūkininkai, o laikraščių pareina vos keli.

Pašvitinys (Šiaulių ap.). Birželio 13 d. per šv. Trejybės atleidus Žvirblionių dvare (netoli Pašvitinio) buvo lietuvių teatras. Gera vaidinta "Vaito piršlystė" ir "Nesipriešink". Joniško choras, p. Končiui vadovaujant, gražiai padainavo keletą dainų. Daininkės buvo tautiškuose rūbuose. Po vaidinimų buvo taipogi skrajojanti krasta, šokiai ir t.t. Žmonių buvo apie 300. Artistai-mėgėjai buvo iš Šiaulių ir Joniško. Publika užsilaikė gražiai ir ramiai. Žmonėms, matyt, vaidinimas patiko, nes garsiai plojo delnais. Ypatingai patiko dainos, iš kurių keletas buvo atkartojama po du sykiu.

Oškasviliai (Mar. ap.). 9 Liepos po nakčiai rasta laukuose užmuštas Buizinos bernas. Raguoto tai būta vaikinio, bet užmušėjai yra, turbūt, dagi vuodeguoti.

Rudamina (Kalvarijos ap., Suvalkų gub.). Birželio 5 d. perkunas užtrenkė Maišimų kaimo tris žmones: ūk. Petrą Busilą, jo berną ir Kryžanauskutį. Jie visi trys griebė šieną, o užėjus lietui, susėdo už šieno kupetos ir visi vienu perkūno trenkimu liko užmušti.

Alsėdžiai (Telšių apsk.). Šv. Antano dieną nuskendo

malūno tvenkinyje 16 m. amžiaus vaikinai Alfonsas Šimonskas.

Pasvalys (Panev. ap.). Pas mus tarp krikščioniškos ir pirmieviškos jaunuomenės verda aštri kova, bet pirmieviai katalikų negali įveikti.

Naujieji Šventėnai. Siaurojo geležinkelio stotyje buvo pridėta tuščių geležinių bačkų, kuriose veža spiritą, Vienas geležinkelio tarnautojų norėjo padaryti "štuką" ir paėmęs degantį degtuką įmetė bačkon. Davė kaip perkūnas, ir atšoko geležinės bačkos dugnas. Štukdarys labai apsvilinta, apsvilinta ir jo vienas draugas.

Kybartai (Vilkaviškio ap.). Gilbinų kaime 2 liepos pasienio sargybos kareivis peršovė norėjusį pereiti sieną Lauckaimio J. Kučiauską. Kulka perėjo per pilvą. Nelaimingasis atsikėlęs nubėgo dar kokias dvejas varnas ligi ūkininko Prapuolenio, kurio kieme puolė ir apalpo. Prapuolenis parvežė kunigą su V. Dievu, kuris išklaušė nelaimingojo išpažinties, paskui Kučiauskas mivežta Kybartų ligonbutin, kur ant rytojaus ir pasimirė.

"Šaltinis."

IS LIETUVISKŲ DIRVŲ AMERIKOJE.

PLYMOUTH, PA.

Darbai eina labai silpnai, dirbama vos tris—keturias dienas ant savaitės. O čia viskas brangsta, net šiurpuliai ima žmogų. Paimkim kad ir namų randas. Pirmiau nebuvo girdėta, kad lietuvis mokėtų dešimt—dvyliką dolerių randos ant mėnesio; penkis, aštuonis daugiausia; dabar mokama dvigubai už tuos pačius namus. Jei taip ir toliau bus, tai čia bus gyva Egipto nelaisvė.

Juk tai neapkalbėjimas, bet, turbūt, niekur nėra tiek daug girtuoklių, kaip Plymouth'e. Kur-gi ir nebus! Kur nepasisuksi — karčema it, sakytum, kokie žabangai gaudimui, nuo kurių negalima ištrūkti. Net ir tolmiausiose užkampėse, kur pirmiau gyvendavo kokis ungaras su didele šeimyna ir pulku vištų, dabar-gi jau lietuvis su parašu ant lango, — SALOON. Ir dar negana...

Garbus Tautiečiai, ką mums girtuoklystė duos už tai, kad mes taip mylim ją? — nieko geresnio, kaip tik proto praradimą ir nakvynę už akėčių. Dabar turėtum laiko, nes dirbam mažai, pramokti skaityti, rašyti, — tų daiktų, kurie nuslogintų mūsų apetitą prie girtuoklystės, — ar naudojamės? Anaipol! Tie, kurie dar turi keletą centų, prie baro praleidžia laiką; tie-gi, kurie jau yra išbaigę centus, tai bent ant karčemos mėšlyno pražiopso dienas. Ar-gi ne sarmata?...

Morkus.

WORCESTER, MASS.

Draugijos: Kazimierinė, Liudvikinė, Lietuvos Sūnų ir Dukterų susivienijusios žada statyti salę. Jurginė ir Sald. Širdies Jėzaus draugija prie jų neprisideda. Ar iš to užmanymo kas išeis reikia abejoti. Jei taip žadama vesti, kaip "W. Telegram'e" apsigarsino būtent \$100,000 vertės ir įnešusiems pinigų tuojau mokėti po 4 nuoš., tai iš to nieko neišeis. Yra juk čia ir parapijos salė, bet mat ten per daug girtuokliauti negalima, o kur tau lietuvis apsieis be girtuokliavimo.

— Tomas Migauskutis šįmet baigė augštesniąją mokyklą (High School). Ketina įstoti į Holy Cross College ir, tą užbaigus, į Harvard ar Yale universitetą į gydytojus mokintis.

“Public school’ę” užbaigė Marė Šalaševičiūtė ir Julija Migauskiūtė. Abidvi stoja į High school.

Įstoja moterystėn:

Andrius Kulokas su Mare Kanovičiute,

Petras Malunavičia su Elena Samulaite,

Adomas Šimukonis su Julija Vaškevičiute,

Antanas Alkevičia su Magdalena Mažiauskiute.

Taip-jau O. Černiauskiutei kun. Bukaveckas davė leidimą imti šliubą su airišuku šv. Jono bažnyčioje. Tas truputį geriau negu su “yankee”.

— Liepos 16 d. fabrike tapo užmuštas Vincas Krievikas. Palaidojimas buvo panedėlyje 18 liepos.

“**Draugo**” žinnesys.

Daugeliui lietuvių tur būti yra žinoma, kad pas mus susitvėrė neprigulminga parapija. Dabar ji susilaukė “kun.” Mickevičiaus iš Providence. Liepos 31 dieną nusamdytoje svetainėje jisai laikė pamaldas. Žmonių prisirinko pilna svetainė. Pasibaigus pamaldoms, rinko pinigų. Mat, ant mūsų kunigų barasi, kad jie lupikai, o pats gal dar daugiau luptų, jei galėtų. Paskiau sakė pamokslą iš evangelijos, kaip Kristus išgydė kurčią ir nebylį ir kaip žmonės kalbėjo apie Jį, kad gerai padarė. “Taip, kalbėjo tasai “kunigas”, ir ant manęs žmonės sako, kad gerai darau, tik nepriguliu prie Rymo bažnyčios.” Norėtumei prigulėti ir tu, “kunige”, prie Rymo Bažnyčios, bet negali, nes nenori pamesti veidmainingo gyvenimo ir eiti kur į vienuolyną daryti atgailos. Vargas, tat glaudiesi prie tamsių žmonių, veidmainiauji ir juos išnaudoji. Prilygini save prie Kristaus, o tikrus kunigus vadini tamsybės apaštalais ir lupikais.

Evangelijos žodžius iškraipai ir tamsiems žmonėms skelbi juos atbulai. Jei taip skelbsi ir toliau, pats, būdamas tamsybės apšatalu ir lupiku, lyginsiesi prie Kristaus, tai liksi sau vienas.

Verčiaus mesk nedorus darbus į šalį ir eik į vienuoliją daryti atgailą.

Katalikas.

Red. Prierašas. Stanislovas Mickevičius, gimęs Šiaurinėse parapijoje, Kauno gub., buvo kokį laiką lenkų seminarijoje (Detroite), paskui Sandwich’e (Kanadoje), bet atsižymėjo rambumu prie mokslo. Sandwich’e buvo išrioglinęs į trečiąją klesą, bet po kiek laiko tapo jam pasakyta, kad netinka nei antrojon kleson. Pavarytas iš tenai, pasidirbino netikras popieras, ant kurių per neapsižiūrėjimą pasirašė kun. Staškevičius. Su tomis popieromis Mick. tapo priimtas pirman filosofijos kursan St. Paul, Minn., seminarijoje. Po kelių mėnesių tapo patirta, kad Mick. nepažįsta lotinų kalbos nei šiaip jau neturi atsakomo mokslo. Pavarytas iš seminarijos, sugrižo į Chicago. Tenai, užsidėjęs kunigo apykaklę rinko priemiesčiuose pinigų nuo tamsių lietuvių. Surinkęs tris šimtus dolerių, nuėjo pas nepriklausomą lenkų vyskupą Kozlovskį (dabar jau yra miręs), kursai jį ir “išlakštė” už tuos pinigus

į nepriklausomą “kunigą”. Buvo tai liepos mėnesyje 1907 m. Už poros savaitių Mick. pasirodė Serantone, kur bandė pasinaudoti sumišimais lietuvių parapijoje. Vieną dieną laikė net ilgą prakalbą, kurioje prilygino save prie Kristaus — Gero Piemens, savo galvą guldančio už avelės. Bet Mick-iui taip labai rupėjo gražiosios lyties “avelės”, kad net “geležinis vyskupas” Hoduras buvo priverstas netrukus pavaryti “kunigą” iš Seranton’o. Po to Mick. trankėsi po Bayonne, N. J. ir aplinkines. “Niezaležnikaudamas” tenai, norėjo atsiversti prie katalikų bažnyčios. Vaikščiojo pas įvairius kunigus (tame skaičiuje pas kun. Staknevičių, ir kun. Žindžių), meldamas, kad jį rekomenduotų vyskupui O’Connor’ui. Gavo atsakymą, kad eiti į pradedamąją mokyklą, paskui baigtų seminariją ir tuomet šventintųsi į kunigus. Paskui nuėjo pas vyskupą M. J. Hoban’ą Serantone. Tasai patarė jam įstoti į vienuolyną, pasimokinti ir pasilikti broliuku. Buvo tai “kieta kalba”, kurios Mick. negalėjo priimti. Tuomet nuvažiavo į Providence, R. I., iš kur, kaip matyti iš korespondencijos, atsidangino į Worcester’į. Mickevičius nėra katalikų kunigu.

CHARLEROI, PA.

Jei kur girtuoklystė klesta, tai Charleroi, Pa., jei kur lietuviai apsileidę, tai tame gan švariam miestelyj, kur lietuvių gyvenama apie 25 šeimynos ir apie pusšimtis pavienių. Veltu juos ragintumei laikraščius skaityti, veltu juos ragintumei į geras draugijas rašyties, veltu juos kalbintumei prie 5 mylios tik atstu esančios Donoroje lietuviškos parapijos prisidėti. Jie tik paniekinančiai ranka mostelėtų ant panašių paraginimų ir su gryna sąžine trauktų išmintu takeliu — artimojon smuklėn, idant tenai ištuštinti kišenę, apsvaiginti protą, pažeminti lietuvių vardą, savo-gi grįtelėn parnešti ašaras, skurdą ir papiktinimą. Negaliu tvirtinti, kad visi panašiai gyventų ir elgtųsi, nes yra labai padoriai užsilaikančių ir pasiturinčių, yra ir prie draugijų priklausančių, yra ir laikraščius, ypač lietuviškai nemokančią “Saulę”, skaitančių, bet tokių mažai. Tuo tarpu visi Charleroi lietuviai galėtų puikiai gyventi, nes gerai uždirba stiklo dirbtuvėse ir anglies kasyklose, galėtų papuošti savo grįtelę vienu — kitu geru laikraščiu, galėtų prisidėti nors prie vienos naudingos draugijos, galėtų šelpti artimąją lietuvišką parapiją Donoroj, kur visgi, reikalui ištikus, prisieina kreipties. Bet kitką Charleroi lietuviai pamėgo, kitkas juos traukia, kitkas vilioja. Kažin Charleroiškiai ar užsidavė sau kuomet klausimą, su koku tikslu jie Amerikon atkeliavo, nevienas senus tėvus, pačią, vaikus, apskolintą ukę Lietuvoj palikęs. Ar jie nežino, su koku išsiilgimu seni tėvai, vargšės pačios su mažais vaikais jų laukia sugrįžtant, arba skaitę—kitą ant duonos kąsnio parsiuošančią. Ar jie nesupranta, kad taip girtuokliaudami, ardo savo ir savųjų gyvenimą ir viltį. Ar jie sugrįš tėvynėn, jei savo uždarbį aludėje palieka, ar jie pagerins ūkį, jei patis vos-vos išminta? Labai reikia abėjoti.

Gineitis.

GRAND RAPIDS, MICH.

Liepos 24 dienoje Grand Rapids lietuviai, su čidele iškilme apvaikščiojo 500 metines sukaktuves Kovos ties

Žalgiriu. Paroda prasidėjo 2 valandą po piet. Pažymėtoje valandoje ir paskirtoje vietoje susirinko visi parodos rengėjai ir dalyvautojai. Visus dalyvautojus parodoje, kaip tai draugijos D. K. Vytauto ir t.t. ištisus dvejomis eilėmis prasidėjo vaikščiojimas miesto gatvėmis. Visu-pirm traukė muzikantai, gražiai triubomis triubuodami, paskui jų 6 arkliai traukė vežimą, papuoštą lietuviškomis spalvomis ir vėliavomis, kame sėdėjo karalius Mindaugis, karalienė ir keletas kareivių. Jie visi buvo parėdyti žilos praeities rūbais, kas ant regėtojų padarė didelį įspūdį. Ištiesa dalyvautojų eilė siekė apie mylią ilgio. Pasibaigus vaikščiojimui gatvėmis ir sugrįžus ant bažnytinio plečiaus, ant kurio buvo padaryta platformė, nuo kurios turėjo kalbėtojai prabilti į žmones ir giesmininkai padainuoti keliatą dainelių, publika tarsi jūros vilnys, iš visų pusių apsupus, su nekantrumu laukė prakalbų. Ir štai kun. klebonas V. Matulaitis su programa rankoje atsigręžė į žmones ir perstatė jiems majorą miesto Grand Rapids, kaip pirmutinį kalbėtoją. Gerbiamas majoras p. Ellis kalbėjo trumpai; paaiškino pirmiau, jog negalys ilgai šnekėti, nes dar ir kiti kalbėtojai laukia; savo kalboje aiškino mokslo naudingumą, ragino kibti prie apšvietos ir būti gerais šio krašto piliečiais. Jam pasitraukus, šv. Kazimiero choras, vedamas p. Stasevičiaus, padainavo: "Kur bėga Šešupė." Antru kalbėtoju buvo kun. F. B. Serafinas ir kalbėjo "ad rem", nes ta diena buvo skiriama Žalgirio su-kaktuvėms pagerbti, tatgi ir kalbėtojas daugiau laikės temos Žalgirio. Baigus jam kalbėti, choras iš mažų mergaičių padainavo: "Kur banguoja Nemunėlis." Trečiuoju kalbėtoju buvo p. Campbell ir kalbėjo angliškai, nurodydamas faktais, jog lietuviai visuomet mylėjo laisvę, gynė ją ir dar po šiai dienai ją gina. Ponas Campbell, nors beveik nieko bendro su lietuviais iki šiol nebuvo turėjęs, bet iš jo kalbos pasirodė, jog jis gerai pažįsta mūsų žiląją praeitį ir mūsų didvyrių darbus, taipgi nesibijo ir tiesos žodį drąsiai pasakyti, nes tuo tarpu kuomet lenkai braižo po anglų ir savuosius laikraščius apie kareivį Kociušką, prikerdami jam lenkų kilnę, ir štai bešališkas svetimtautis kalbėtojas, didelies žmonių minios akyse faktiškai parodo, jog jis buvo lietuvis. Po jo prakalbai šv. Kazimiero choras padainavo karišką dainelę: "Tegul giria šlamsčia ūžia". Užbaigus dainuoti, išėjo su prakalba paskutinis kalbėtojas p. Elias iš Čikagos, žinomas lietuvis politikierius. Gerbiamas kalbėtojas apie daug ką kalbėjo ir ragino lietuvius laikytis savo katalikiško tikėjimo ir savo lietuviškos kalbos ir visuomet laikytis vienybėje. Ant galo tas pats choras padainavo Lietuvos himną: "Lietuva, Tėvyne mūsų". Tuomi ir užsibaigė apvaikščiojimas pagerbimui kovos ties Žalgiriu. Netik Grand Rapids'o lietuviai džiaugėsi, iš taip puikaus apvaikščiojimo, bet ir iš kitur apsilankusius svečius nustebino, nes reikia atminti, jog Grand Rapids'e yra tik viena lietuviška parapija, o tuo tarpu daug gražesnis apvaikščiojimas ir skaitlingesnis buvo pas lietuvius, negu pas lenkus, kurie savo skaičiumi perviršija lietuvius. Tegu tat buna paveikslu vienybės Grand Rapids'o lietuviai ir kitur gyvenantiems mūsų broliams.

A. Br.

NANTICOKE, PA.

Po ilgų derybų su vyskupu Hoban'u, riaušės šv. Sta-rislovo lenkų parapijoje užsibaigė šitokiu būdu: Šv. Sakramentas bus išimtas iš bažnyčios iki kol neateis kunigas. Parapijos komitetas gali valdyti, jei nori, bažnytinis įėjimus ir išleidimus. Parapijiečiai gali pasirinkti sau tokį kunigą, kursai panorės pas juos eiti, bet tas kunigas turi būti priimtas į dieceziją (vadinasi ne "grinorius" ir ne suspenduotas).

WYOMING, PA.

Kažinkoks vyras atsigulė pagal paminklą ant pievos ir užsidėjęs ant krutinės dynamitą, susidurskė į kšnelius. Sako, kad buvo lietuvis. Pavardės neteko patirti.

Report.

Iš Amerikos.

Girių gaisrai padarė daug blėdies.

Washington, D. C. Ukio departamentas apskaito, jog girių gaisrai valstijose Montana ir Idaho padarė blėdies už pusę milijono dolerių suviršum. Ugnelė apėmus 175,000 akrų geriausios girios. Jos gesinimui pasarıdyta 1,400 asmenų ir išleista \$45,000.

Nužudė visą šeimyną.

Santa Rosa, Cal. Paviete Sanoma užmušta farmerij Kendall, 60 metų amžiaus, jo žmoną, 53 m., sūnų ir dukterį, 31 ir 25 m. amžiaus. Žmogžudystėje pažvelgta tulą japonietį, Kendall'io kaimyną, kuris tuoj tą apielinkę ap-leido. Policijai uoliai pažvelgtojo jį ieškant, surado jį Oakland'e, Cal. Japonietis prisipažino prie žmogžudystės.

Baisios skaitlinės.

Washington, D. C. Urėdiškos skaitlinės parodo, jog nelaimingi prietikiai ant gelžkelių ir tramvajų linijų vietoje mažintis dauginasi. Antrą šių metų bertainį, tai yra balandžio, gegužio ir birželio mėnesiuose gelžkelių ir tramvajų katastrofose užmušta tūkstantis ir šimtas asmenų, o sužeista dvidešimts vienas tūkstantis, du šimtai, trisdešimts du asmens (21,232), arba 466 užmuštais ir 6100 sužeistais daugiau, nei pirmuosius tris mėnesius šių metų. Tiek užmušta ir sužeista pasažierių ir gelžkelių tarnų; apie nelaimės ant skerskelių, trūkių užbėgimus ant automobilių ir t.t. statistika užtyli. O juk ir tokiu būdu nemažai žmonių nustoja gyvasties.

Žemės užversti.

Middletown, N. Y. Tavoriniui traukiniui linijos Erie bėgant kiek galima greit, nusirito ant jo kalno šmotas netoliese Middletown'o. Žemei užpylus kelią, trūkis iššoko iš vėžių ir apsivertė. Nelaimėje rado mirtį mašinistas, pečkūrys ir brekmanas.

Nereiks mokėti už šliūbus.

Des Moines, Iowa. Ragindamas jaunas poras greičiau ženytis, baltistų pastorius apskelbė, jog porą mėnesių duosias visiems šliūbą uždyką, kiekvieną dienos valandą ir net su didele iškilme, jeigu naujavedžiai to norėtų.

Jonas Mitchell'is gubernatorium.

New York, N. Y. Pasklido gandas, būk republikonų

partijos kandidatų ant New Yorko valstijos gubernatoriaus buvęs Jonas Mitchell'is, buvęs mainierių unijos prezidentas. Tada T. Rooseveltas rėmė jo kandidatūrą. Republikaonai tikisi Mitchell'į gausiant daugiausia balsų ir tokiu būdu užtikrįsiant jų partijai pergalę. Pats Mitchell'is nenorįs visai apie tai kalbėti.

Griaustinis nutrenkė.

Schenectady, N. Y. Saratoga pavieta farmerį ir jo du bernus, grįžtančiu vežime namo, ištiko smarki perkūnija. Kadangi nebetoli buvo farma ir keleiviai norėjo greičiau ją pasiekti, idant pasislėpti nuo lietaus, tai ėmė ir užkirto arklius, kurie ėmė šuolia bėgti. Nepravažiavo tečiaus nei keliolikos sieksnių, kaip štai trenkė perkūnas ant vietos užmušdamas keleivius ir arklius, o vežimą suskaldė į šipulius.

Išmeta Bibliją iš mokyklų.

Springfield, Ill. Augštesnis teismas (Supreme Court) pripažino už bereikalingą ir neteisotą mokyti vaikus viešose mokyklose ištraukų iš Biblijos ir religiškų giesmių prieš pačių vaikų ir jų tėvų norą. Viešasis mokyklas, girdi, lanką visokių tikėjimų vaikai, taigi neišmintinga ėsant mokyti juos tiesų religijos, kurios jie neišpažįsta.

Nedoras darbas.

Gary, Ind., gyventojai sujudinti pasibaisėtinu italo Daviso darbu. Keletas savaičių atgal Daviso nupirko nuo nedorų tėvų 13 metų mergaitę Mariją, gavo sufalšuotą šliūbo paliūdijimą ir norėjo gyventi su kūdikiu kaip su pačia. Marija bet jo neapkentė ir pabėgo pas tėvus. Pastariejie negalėdami mergišės prikalbinti grįžti pas "vyrą", laikė namie pririšę prie lovos, kaip kokį šunį, keletą dienų, nedavė valgyt nei gert ir visai kankino. Tėvams sykį n'esant namie, Marija atsiliuosavo ir nubėgus pas miesto majorą viską jam išpasakojo. Majoras užgynė Daviso persekioti savo "pačią", o tėvams pagrasino kalėjimu, jeigu dukterį kankintų. Daviso pasirijo nedovanotį ir šiomis dienomis pamatęs Mariją, sėdinčią ant gonkų, puolė ant jos, kaip liūtas, ir perpiovė jai gerklę britva. Sužeistąją tuoj nuvežta Mercy ligonbutin, kur ji kaujasi su mirčia, o Daviso uždarytas kalėjime, ir grėsia jam linčus. Net patį italą baisiai įniršę ir reikalauja sunkios bausmės nedoram savo tautiečiui.

Hotelis darbininkams.

New York, N. Y. Milijonierė Russell Sage rengiasi statyti didelį hotelį Queensboro, N. Y., kuriame darbininkai galėtų gauti prieglaudą ir maistą už sulygintinai žemas kainas. Ponia Sage yra pastačius daug mažų higieniškų namelių darbininkams Forest Hill'e, N. Y.

Lekcijos pačtoriams.

Washington, D. C. Krasininkai tų miestų ir miestelių, kuriuose bus įsteigtos krasos bankos, turės susirinkti trumpu laiku į Washingtoną, o ten ekspertai pamokys juos atskančiai vesti krasines taupimo bankas. Mat tos bankos bus įsteigiamos naujausioje bizniškoje sistemoje, užtai jų vedėjai privalo pirm gerai apsipažinti su tąja sistema.

Nelaimingas atsitikimas.

Philadelphia, Pa. Vežimas pilnas didelių stiklinių bonkų su sieros rūgščia bevažiuodamas gatve apsisvertė. Bonkams susikūlus, rūgštis pasipylė į visas puses ir apliejo

7-nių metų vaiką ir 9-nių metų mergaitę, apdegindama juos mirtinai, o devynis praeivius gana skaudžiai. Vožėjas ir pora vyrų, gelbėjusių nelaimingus vaikus, nusišatino sau rankas ėdančiu skystimu. Vaikai numirė pakeliui ligonbutin.

Sudegė degtukų fabrikas.

Elkhart, Ind. Šiame mieste sudegė šiomis dienomis degtukų fabrikas "Star Match Company". Medžiagišką blėdį apskaitoma ant šimto tūkstančių dolerių. Gaisro priežastis dar nepatirta. Daugelis darbininkų nustos tu-
lam laikui darbo.

Iš darbininku gyvenimo.

Pennsylvanijos Angliakasiai.

Valdžios komisija ištyrė vakarinės Pennsylvanijos angliakasių padėjimą. Pasirodė, kad 75 nuošimtis angliakasių yra ateiviai iš kitų kraštų, daugiausiai iš pietų ir rytų Europos, ir pusė jų nemoka angliškai. Gyvena jie kompanijos namuose. Kompanija jų neparduoda, todėl tai darbininkai nesibuvina ant vienos vietos. Namai labai prasti; kai kurie visai netinka žmonėms gyventi. Nors neprivertstinai, bet visgi reikia imti reikalingus daiktus iš kompanijų sankrovų. Kas neperka iš tenai, tas negauna geresnio darbo. Vidutinis metinis uždarbis angliakasio 431 dol. Kasama tik minkštasis anglis. Kiekvienoje beveik šeimynoje rasi "burdingierių", kurie darto šeimos gyvenimą.

Beveik visi ateiviai Europoje nėra matę anglies kasyklų. Dėlto tatai ir dėlei nemokėjimo angliškai kasyklose atsitaiko tiek daug nelaimių. Ateiviai nerangūs priminti pilietybę. Po dešimties metų išgyvenimo Amerikoje tiktai 22 nuošimtis ieško pilietybės teisų. Kaip rodo, ateiviai nelabai nori rūpintis viešaisiais naujos tėvynės reikalais. Jų gyvenimas stovi žemiau už amerikiečių.

Rooseveltas kietose anglyse.

Pracitą savaitę (rugp. 2 ir 3 d.) atsilankė Laekawanos ir Wyoming'o klonyje buvęs prezidentas Teodoras Rooseveltas. Kelionės siekiu buvo susipažinti su angliakasių padėjimu. Rooseveltui padėjo tardyti Jonas Mitchell'is ir kiti. Atlankė jisai Scranton'ą, Wilkes-Barre, Pittstoną, Piceburg'ą, Duryea, Wyoming'ą, Kingston'ą, Nanticoke'ą. Landžiojo po namus, sankrovėles ir brekerius. Visur buvo priimamas su atviromis rankomis. Valgė pietus pas vyskupą M. J. Hoban'ą Scrantone, pas kun. J. J. Curran'ą, Wilkes-Barre (tenai ir nakvojo) ir kun. V. J. Moylan'ą Nanticoke. Naktį 3 d. išvažiavo į New Yorką. Savo įspūdžius Rooseveltas surašys į laikraštį "The Outlook", kurio yra vienu redaktorių.

Budamas Duryea'oje, Rooseveltas užėjo į Juozo Juškevičiaus namus ir šnekėjosi ilgokai su susirinkusiomis tenai moterimis. Keletas šilkinų dirbtuvių ir-gi tapo atlankyta.

Katalikiškos žinios.

Kun. Jnozas Jakštys klebonas Thomas, W. Va., išvažiavo į Europą į vakacijas. Už mėnesio grįštas.

Kun. Silvestras Rimeika paskirtas vikaru prie kun. V. Varnagirio, šv. Pan. Anioliškos parapijos, Brooklyn, N. Y. Klebonas dar iš Lietuvos nesugrįžo.

WORCESTER, MASS.

Pas mus atvyko žinomas „mielaširdystės darbas“ Miekevičia iš Providence, R. I. Važiavimu tai juk jisai atvažiuodavo ir pirma, ir dar sykį vos iš kalėjimo ištruko už peržengimą valstijos teisės už šliūbo davimą, ale šiuo kartu tai jau ypatingas atvažiavimas: atvažiavo ir ketina neišvažiuoti, kol neišprašys. Pastebėtina, kad tasai jojo atsibaldymas mažą įspudį padarė į katalikus, tuo tarpu anarchistai, bedieviai, ištivirkeliai, kurie seniai tikėjimo išsižadėjo, na, šitie tai Miekevičią giria ir giria.

— Na šitas, brač, tai bent kunigas, — sako. — Jam netik vyskupo nereikia, ale net jisai drąsiai gali ir šv. Tėvą iškeikti.

— Eik jau, eik netauzijęs, štai ims jau jis ir bus be vyskupo.

— Kur-gi tas jo vyskupas? Juk tai aiškiai sakyta, kad jis „niezaležnas“ nuo Katalikų vyskupų ir nuo pačio šventojo Tėvo.

— Tai-gi tai-gi! Jis nepriguli prie katalikų bažnyčios, bet tie atsimeteliai išsirinko sau vyresnį, kurį pavadino vyskupu.

— Kas-gi jis?

— Sakaisi apšviestas, o nė to nežinai? Na-gi Hoduras, lenkų atsimetusiųjų nuo Katalikų vyresnysis.

— A, gerai-gi tu sakai! Ašai pats girdėjau, kad Hoduras jįjį atsiuntė, ale tu man nei į galvą neateik, kad tai „niezaležnų“ vyresnysis! Na o kodėl lietuviai teip pat tokio „niezaležno“ vyresniojo neapsirenka ir nepavadina vyskupu? Tuosyk ir mes Amerikos lietuviai apsigarsintume, kad turime „lietuvišką vyskupą“.

— Lietuviai, matyt, netoki durni, kaip lenkai.

— Na tai rods! Nesakau, kad lenkai būtų dideli galvočiai, ale koks čia durnumas būti „niezaležninkų“ Visi vis tik katalikai ir katalikai, o štai mes netaip, kaip visi, mes busime „niezaležninkais“. Tik klausyk „nie—za—lež—nin—kas“. Ašai ligšiol nebuvo nei girdėjęs taip keisto lietuviško žodžio.

— Matai durnumas tame, kad lenkai pametę tikrąjį tikėjimą, pasidaro sau patį tikėjimą. Tasai jų darbo tikėjimas krajuje vadinasi „Kazlavitizmas“ arba „Mariavitizmas“, o Amerikoje „niezaležninkizmas“ nuo lenkiško žodžio „niezaležny“. O lietuviai, jie to nedaro: jie jei turi tikėjimą, tai tikrąjį tikėjimą, paties Viešpaties paliktą, o jei to išsižada, tai sau patį tikybės nedaro. Mat, — sako, — kad tikėti, tai tikėti gerai, o kad ne, tai visai netikėti. Pagaliaus lietuviai nei neturi ko rinkti už vyresnįjį, nes tik vienas Miekevičia ir eina su lenkais.

— Tai veluk ko Miekevičia eina su lenkais? Ar-gi jis ne būtų lietuvis? Juk aš girdėjau aplink vieną Mieke-

vičių, garsų lietuvių poetą, kuris taip gražiai Lietuvą apdainuoja, tik klausyk: „Litwa wajeżizna maja,

Tu jestis kaip zdrowi...”

— Žiūrėkis, ar anas dainius buvo lietuvis, dar didelis klausimas. Jisai, mat, tik ir rašė lenkiškai: O ar šitas Miekevičia tikras lenkas ar sulenkėjęs lietuvis, tai dievai jį žino. Mokinosi jisai pas lenkus, lenkų vyresnysis padarė jį kunigu ir daugiausiai su lenkais buvo. Net Providence lietuviai nelabai prie jo lipo, nors jie neturėjo savo kunigo. Ir dabar štai į Providence Hoduras nusiuntė Bayoniškį „niezaležninką“, tikrą lenką.

— Na, kaip sau nori, o tas jau man nepatinka, kad lietuvis o lenkų pasamonus laižytų. Ašai norėčiau, kad taip lietuviai kokį savo tikėjimą susidarytų, „niezaležnų“ net nuo „niezaležninkų“.

— U-gi kam? Sakiau, kad lietuviai netoki paiki.

— Taip-sau, dėl didelio „tautiškumo“. Juk nereikia būtinai tikėti į tą išrastą tikėjimą. Žiūrėk aš pirma buvau katalikas, paskui social-demokratas, vėliau social-revolucionistas, paskui tik tiesiog vadinausi socialistu, vėliau ėmiau garsintis anarchistu (sakytum tai baisus žodis), jau beveik buvau niezaležninku, tai kodėl negalėčiau būti „lietuvizmininku“.

— Kad pasakei, tai pasakei! Nei pats Sokratas mandriau nepasakytų!

— Ačiu už pagyrimą. Neužsipelniau.

— Na tai žinok, kad ir keli lietuviai mėgino tikėjimo pabirką įsteigti. Gal girdėjai apie „šliupizmą“ su „šliuparniais“?

— Kur busi negirdėjęs.

— Tai matai, Amerikoje bandė tikėjimo pabirką varyti šliupas, o Lietuvoje Starapolės Grinius norėjo į barbarizmo laikus lietuvius sugrąžinti, grąžindamas lietuviams Perkuno, Pikolio, Patrimpo, Ragučio ir kitų dievaikių status.

— Na tai ir nuvažiavo! Lietuvių norėjo stabmeldžiais, pagonimis padaryti! Kaip žiūriu, tai man prisieis su visais lietuviais sykiu eiti ir vėlai būti kataliku. Tik nežinau, kaip bus, nes taip ilgai nenorėjau tikėti.

Kazimieras Kalkiukas.

SKAITYTOJŲ ATYDAI.

Kurių skaitytojų prenumerata pasibaigus, tiems šis „Draugo“ numeris bus paskutinis. Norintieji ir ant toliaus „Draugą“ skaityti pasiskubinkite užsimokėti už praeitus mėnesius ir ant toliaus mūsų laikraštį užsirašyti.

Sus. L. R. K. A. nariai, reikalaudami organo, privalo kreiptis pas Centro Sekretorių, nes mes tik tiems siųsime, kurių antrašus gausime per Centro Sekretorių.

„Draugo“ Administracija.

NEDĖLDIENIO KONCERTAS UŽDYKĄ.

Kiekvieną nedėldienį popietį Sans Souci parke Oppenheimio orkiestra išpildo programą bažnytinės muzikos. Įėjimas į parką uždyką kiekvienam. Yra jame pilna visokių pasilinksminimų, ikvaliai suolų pavėsyje. Žednas gali užsiganėdinti.

DRAUGAS

**KATALIKISKAS LAIKRAŠTIS.
PASVĖSTAS AMERIKOS LIETUVIŲ KATALIKŲ
REIKALAMS.**

Eina kas savaitė iš Wilkes-Barre, Pa.

Kaina: metams \$2.00, pusmečiui \$1.00, trims mėnesiams 50 centu. Europoje ir kitur \$3.00

Adresas:

**"D R A U G A S",
314 E. Market Str. Wilkes-Barre, Pa.**

Raštus ir korespondencijas reikia siųsti pas:

**REV. A. KAUPAS,
64 Church Street, Pittston, Pa.**

Su visais reikalais reikia kreipties šitokiu antrašu:

**"D R A U G A S"
JOHN S. LOPATTO, Manager,
314 East Market Street, Wilkes-Barre, Pa.**

"DRAUGAS"

(THE FRIEND)

WEEKLY, published at 314 E. Market St. Wilkes-Barre, Pa.

Subscription: \$2.00 a year, \$1.00 six months, 50 cents three months.

Rates of Advertising on Application.

SKAITYTOJŲ ATYDAI.

Primename visiems "DRAUGO" skaitytojams, kurių prenumerata jau pasibaigė, kad laikas ją atnaujinti, kitaip busime priversti sulaikyti laikraštį.

Kas prisijęs mums prenumeratą už visus metus išaugsto, tas gaus uždyką gražią knygą vertės 1 dol.

Neapturėjęs nors vieno "Draugo" numerio, nelauk trijų mėnesių, bet tuojau duokite žinią "Draugo" administracijai.

"DRAUGO" Administracija.

REDAKCIJOS PASTABOS.

Laikraščio uždaviniu — tarp ko kito — yra padavinėti žinias. Nereikia nei sakyti, jog laikraštis privalo padavinėti tokias žinias, kurios gali rūpėti, jei ne visiems skaitytojams, tai bent jų daliai. Bet pirmutinė žinia pasirodo kai-kada tik... paskala. Vadinasi, paduodi tik tai, ką "žmonės šneka", o "žmonės" tankiausiai nušneka visokių nebutniekių. Štai prieš keletą savaitių "Draugas" paėmė iš New Yorkinio "The American" žinutę apie kun. P. Saurusaičio tariamąjį suėmimą Prusose. Tą žinutę atkartoję kai-kurie Amerikos ir Lietuvos laikraščiai. Dabar kun. P. Saurusaitis per p. J. Kovą apskelbė, kad jis savo kelionėje niekur nebuvo suimtas. (žiūr. "Žv." Nr. 31). Mums smagu atšaukti neteisingą žinutę.

Ir vėl: buvome girdėję, kad Tėvas Kazimieras keti-

no pradėti misiją Worcester'yje, Mass., ir "Redakeijos Pastabose" prasitarėme, kad Tėvas Kazimieras yra pradėjęs misijas Naujoje Anglijoje. Pasirodė, kad gerbiamas misijonorius išsėjos Herman'o (nepertoli nuo Pittsburgo) vienuolyne, o "Žvaigždė" (No. 31) praneša, kad jisai šią savaitę išvažiuoja atgal į Lenkiją, ir paskutinę misiją penkių dienų laiko šv. Jurgio bažnyčioje, Philadelphijoje.

Mums smagu ir šitą klaidą atitaisyti. Išreikiame norą, kad Dievas užlaikytų Tėvą Kazimierą kuograziausioje sveikatoje ir duotų pabaigti jam taip pilną gerų vaisių darbą. Lai, atlikęs savo reikalus vienuolyne, grįžta atgal į Ameriką!

Kun. Juozapas Laukaitis, buvęs a. a. vyskupo Baranauko kapelionas ir Seinų seminarijos profesorius, išvažiavo į Leipalingio parapiją klebonauti. Šitą atsitikimą pažymi lietuviški laikraščiai ir prie progos paduoda gerbiamo kunigo biografiją. Kun. L. nuopelnai lietuvių tautai nemaži. Jis yra pripažintas vienu giliausiųjų mūsų kalbos žinovų. Klierikai, kurie mokinosi pas jį Seinų seminarijoje, turėjo gerą progą pažinti ir pamylėti lietuvių kalbą. Kun. L. buvo įsteigėju firmos vardu: "Laukaitis, Dvaranauskas, Narjauskas ir B-vė", kuri įkūrė Seinuose lietuvišką spaustuvę. Kun. L. buvo pirmuoju "Šaltinio" redaktorium, paskui redagavo "Vadovą". Ilgų metų naujam klebonui ir daugiau nuopelnų tėvynės dirvoje!

TĖVAS KAZIMIERAS IŠVAŽIUOJA ANT VAKACIJŲ.

Gerb. Tėvas Kazimieras, Kapucinas, viešėdamas Amerikoje, atliko Misijas šiose parapijose: Newarko, Brooklyne, Bayonnej, Elizabethe, Philadelphijoje, Pittstone, Minersvilleje, New Philadelphijoje, Mt. Carmelyje, Shendoryje, Homestead, Clevelande ir Du Boise; iš šios paskutinės vietos nuvažiavo, karščiams užėjus, pasilsėti į Tėvų Kapucinų Vienuolyną, Hermane netoli Pittsburgo, kur gavo nuo savo perdėtinių iš Nowe Miasto laišką, kad parvažiuotų ant vakacijų į savo Vienuolyną.

Du Bois'e, paskutinėje savo Misijoje ir per paskutinį savo pamokslą tokį T. Kazimieras turėjo atsitikimą. Misijonorius uždavinėjo žmonėms klausymus, ant kurių jie atsakinėjo. Kada užklausė: "Ar atsižadate neįstatos, paleistuvystės ir svetimoterystės?" Visi atsakė: "Atsižadame!" Tik štai, žmonės nutilus, atsiliepia vienas, prie durų, balsas — "No!" Žmonės, tai išgirdę, pradėjo judintis ir kreipties prie durų. Tame tarpe Tėvas Kazimieras prabilo: "Sustokite ir apsieikite ramiai. Tasai žmogus, regimai, ne į savo vietą pateko. Leiskite, tegu jis išeina. Tegu išeina taip-pat ir tie visi, kuriems šie pamokslai nepatinka". Balsas, užprotestavęs priešai uždraudimą paleistuviauti, išėjo, o su juimi keturi jo draugai. Išėjo taip-pat keletas žmonių iš Bažnyčios, kad pažiūrėti kokie tie vyrai, "kurie nepataikė į savo vietą", bet tuo vėl bažnyčioninėjo. Tais didvyriais pasirodė esą cecilikai. Žinoma, žmonės pasirūpino, kad p. Protestavičių už betvarę tuojau policija patupdytų į "tamsiąją", kur jis ir persėdėjo visą naktelę "skaitliaus sąžinės padarymui", kol antryt cecilikai savo karžygio neišpiko. Juokiasi dabar iš jų žmo-

nės Du Bois'e sakdami, kad ne vietoje užprotestavę, reikėjo jam, girdi, sakyti "No", kada buvo klausimas: "Ar atsižadate skaityti blogų laikraščių ir knygų?" ir žmonės atsakė "Atsižadame!"

Atsivertęs.

POLITIŠKA PERŽVALGA.

Ispanija.

Kiek galima sužinoti iš dienraščių, praėjusio nedėdienyje ketinama buvo padaryti demonstraciją mieste San Sebastiano, kuriame dabar gyvena karalienė Kristina. Karalius Alfonsas, paleidęs visą valdžią į pirmininko Canalejas'o rankas, su savo pačia vieši Anglijoje — ir tik laukia, kaip viskas Ispanijoje pasibaigs.

Laisvamaniai, turėdami viršų tuo tarpu, neduoda jokios liuosybės katalikams. Mat, kad bažnyčios priešininkai būtų susimanę parodą San Sebastianoje, tad valdžia būtų pristatusi kareiviams, kad niekas parodos nebūtų ardęs, — bet kad paroda buvo surengta katalikų, tai valdžia prikimšo visą miestą kareiviais, kad tik parodos nebūtų.

Parodos ir nebuvo, nes demonstracijos pirmininkas, nenorėdamas matyti kraujo praliejimo, pasakė geriems katalikams, kad parodos nebus.

Dienraščiai sako, buk tą dieną kunigai ir vienuoliai dalinę ginklus demonstrantams, bet tai greičiau pasaka.

Portugalija.

Ir iš Ispanijos kaimynės, Portugalijos ateina žinios, kad ir tenai esąs suokaltis prieš karalių Minguėlį. Priešininkai esą tie patys "kunigai" ir "vienuoliai". Bet greičiau reikia manyti, kad tenai darosi tokios pat šelmystos su žiniomis, kaip Ispanijoje. Vadinas, skelbiama, būk "klerikalai" gadina tvarką, kuomet bažnyčios priešai daro visą betvarkę ir meta bėdą ant bažnyčios.

Vokietija.

Užėmus Nikaraguos prezidentui savo vietą, ciesačius Vilius pasiuntė prezidentui labai meilų pasveikinimą. Anglijos dienraščiai tuoju išvedė iš to, kad buk Vokietija pradėjusi šelpti dabartinę Nikaraguos valdžią, už ką gaušianti kokią norints salą, kaip anglies stotį. Tačiau pasirodė, jog ciesačiaus mandagus laiškas pas Madrizą buvo tik paprastas pasveikinimas, priimtas visose šalyse: taip sveikinama nauji valdovai nuo neatmenamųjų laikų. Galop ir Suv. Valstijų vyriausybė pripažino, jog laiške nėra jokių pasikėsimų prieš Monroe doktriną, vadinas, Vokietija nenorėjo gauti jokios salos nuo Nikaraguos.

Prancuzija.

Kovo 28, 1908 m. tapo suimtas Henri Rochette už išaikvojimą dvylikos milijonų frankų iš įvairių bendrovių išdo. Praeitą mėnesį jisai tapo pripažintas kaltu, pasmerkta kalėjimui dvejiems metams ir užmokės pabaudos tris tūkstančius frankų. Prancuzijoje regimai nėra didelės baimės vogti milijonus.

Lietus ir šaltis padarė nuostolių Prancuzijos laukams apie du tūkstančius milijonų frankų. Spėjama, kad kviečių užderėsi tik 312,400,000 bušelių, kuomet pernai užderėjo 369,200,000 bušelių.

Prancuzus paėmė manija ieškoti persiskyrimų teisme. Tų persiskyrimų ieško ne tik turtuoliai, bet ir pavargėliai. Viename tik Paryžiuje skaičius persiskyrimų tarp bėdinių porų pasidaugino vienais metais 9,000. Moterystės ryšiai yra pertraukiami dėl mažiausių priežasčių. Parlamento net meldžiama išleisti įstatymą, kuriuo vyrui leista būtų persiskirti su pačia iš liuosos sutarties iš abiejų pusių.

ŠALYN SU LENKBERNIAIS!

"Mądry polak po szkodzie".

Prityrimas parodė, jogei tautos skiriasi netik kalba, paėjimu, bet ir būdu, o net savo palinkimais; kai kurios silpnybės ar gabumai dažnai prikerigiama visai tautai: antai lietuvių tauta viešai garsinama, kaip girtuoklių tauta, (žiūrėk vokišk. Lexicon), prancūzai esą gabi lengvų tuščių apysakų rašytojai, vokiečiai mėgstą giliuose mokslo klausimuose knisties. Ypatybės labiausia gal nuo būdo priklauso, būdas-gi — nuo klimato, gyvenimo aplinkybių ir t.t. Nuo būdo ir silpnybių priguli ir nuomonių sveikumas (bent iš dalies). Taylor patėmija (žr. "Draugija" vol. VII, "Visuomenės psichologija" p. 29) jog pailgagalviai teutonai — protestonai, paplokščiagalviai keltai ir slavai — katalikai ir pravoslavai. Juokdarys tai lengvai išaiškintų: pailgagalviai neturi tiek smegenų, negu paplokščiagalviai, tai-gi neturėdami tiek proto, net sveikų tikėjimo pažiūrų neturi, bet ir prie viršprigimtinių dalykų primaišo savo palinkimus; net apreikštas, dažnai aiškiai pereinančias jo proto ribas tiesas — tikybą, doko tąją dieviškąją tikybą savais iškrepimais, pritaikindamas prie savo mastymų, palinkimų, o net ir geidulių.

Protiškai silpna tauta be didelio galvojimo, proto mankštymo, veikiai priima svetimą nuomonę, bet kaip matai tąją nuomonę paliks, kitą nuomonę pakišus. Adverniškai, mastanti tauta nelengvai priims kitą nuomonę, atpenč, tik po ilgų galvojimų, stropių svarstymų pakeičia savo nuomonę.

Lenkai žinomi, kaip labai greitai. Lenkas, jisai susimanys ir tuoj įvykdins, jei tik pirm įvykdysiant nepasipainios kitas sumanymas. Savo tokį greitumą dažnai lenkams prisieina apverkti, nes dėl apmąstymo stokos dažnai stengiasi įvykdinti ar mažai naudingus dalykus, ar negalimus arba net klaidingus. Protas žmogui duotas dėlto, kad jis jam ir reikalingas ir naudingas, tai-gi tam tąjį protą jis turi ir vartoti. Proto atsakančiai nesunaudojimas ir priveda žmogų prie beprotiškų pasekmių. Dėl paminėtos lenkų silpnybės kentėjo jie patys, ale kentėjo nesąlyk ir tie, kurie su jais giminiavosi ir bičiuliavosi.

Tuom tarpu lietuviai — suvis priešingo būdo, lietuviai — lengvapėdžiai ir tuomi jie labiau paneši į vokiečius. Lietuvis ilgai sumanymą svarstys iš visų pusių, kol jį priims; lietuvis ilgas valandas laužys galvą, kol nuomonę pakeis. Dėlto net lietuvių dažnai per lėtų būta ir tapo pavadinti nerangiais. Budami stabmeldžiais per taip ilgas šimtmečius, nors, žinoma, negalėjo būti tikrai atsidavę savo stabams, vis-gi nežiūrind kad didelė tuomlaikinė Lietuvos (slaviškosios) dalis buvo krikščionys, lietuviai nesiskubino priimti nuo jų tikybą, nes jie negalėjo užmiršti, kaip

rusai galėjo turėti tikrąją tikybą neklausydami tojo krikščionių krive-krivaičio, krikščionių bažnyčios galvos, kuriame Kristus, palikęs savo mokslą, įsakė daboti nuo iškraipymo ir jog tojo krive-krivaičio turėjo visi Kristaus mokslo dalykuose klausyti. Visai kitaip mūsų prabočiai žiūrėjo į krikščionių-katalikų tikėjimą. Įsitikinę apie jo tikrumą, progai pasitaikius, be didelių ginčų ir riaušių atidavė savo stabus—dievaičius sukapoti. Dėl stokos dvasiškos, apaštališkos tikrosios tikybės, ypač jog atvykusi dvasiška nemokėjo su liaudimi susikalbėti, tai-gi dėl stokos pažinimo krikščionybės skastybės tarp tamsesniųjų lietuvių, išsimėtusių po pelkes, ne greitai išnyko pagonijos šmėkla, ale ir tieji syki šventąjį tikėjimą supratę, jį gynė iki paskutiniųjų. Reformacijos metu mūsų prabočiai, būdami po lenkų įtekme, susyk pasekė lenkus, ale išgirdus krive-krivaičio šventojo Tėvo balsą, išgirdę savo tikėjimo išaiškintas tiesas, suprantamoje kalboje, dideliais būriais vėlai grįžta po skaisčia Kristaus vėliava ir jei ne prūsų ateiviai ir pabaltijos vokiečiai, tarp lietuvių būt nelikę reformacijos dėmės.

Tautų bičiulavimas bei susinešimas gali daug gero atnešti, ale gali pasidaryti dar daugiau blogo, labiausiai-gi, jei susinešama su ištvirtusia tauta, protiškai bei morališkai žemiau stovinčia. Lietuviai, priėmę krikščionybę, su ja priėmė civilizacijos vaisius. Tačiau lietuviai su daugeliu gerų dalykų priėmė ir kenksmingų. Tiesa, lenkai lietuvius labai augštai statė ir net dabar būtinai lietuvių bičiulybę nori įsigauti, nes lietuviai tai buvo tasai sveikasis lenkiškai—lietuviškosios respublikos branduolys; Jogailionų viešpatavimas ypač kolei jie buvo lietuviais, kol nesulenėjo, kol nepriėmė lenkų palaidos, betvarkios dvasios—tai skaisčiausias periodas lenkų—lietuvių respublikos, nes kaip lenkų priežodis sako: „mądry polak po szkodzie“, tuom tarpu aplink mūsų prabočius sakydavo „**Litwin mądry przed szkoda**“. Ir matome, tolei respublika užsilaikė, kolei valdonai ir Lietuvos bajorai nepriėmė palaida, tuščia lenkų dvasia.

Lietuvis yra mastas, ale ir nuolaidus. Lietuvis nusileidžia net ir tokiuose dalykuose, kuomet priešingai mąsto. Polonizacija (lietuvių) tik ačiu lietuvių nuolaidumui įsivyravo. Tik ačiu lietuvių nuolaidumui lietuvių kalba išguita iš kai-kurių Lietuvos bažnyčių. Tik ačiu lietuvių nuolaidumui lenkai paprastai laimi bažnytines riaušes. Lietuvis sako: „ką čia su durnium užsidėsi“, nes „su durnium užsi-lėk—pupų rėtį pasidėk“, nes lietuvis nemėgsta daug tauzyti: jis trumpai, lakoniškai išlėto, ale protingai išreikš savo mintis, ir velik nusileisti, negu įsileisti į tuščius ginčus. Vienok bičiuliavimos su lenkais sudarkė daugelį Lietuvos organizmo sąnarių. Tiesa, kaimietis, paprasta liaudis, tie tai ir kalba ir mąstymu tikri lietuviai. Ale kam teko susidurti su „ponais“, arba parsinešti ištvirtusios miestų dvasios (lietuviškų miestų nei vieno neturime: žydišk—rusišk—lenkišk, tų mintis parodo, jog jie seniai pasakė „sudiev“ sveikam lietuviui protui.

Ištisos, jei mūsų dieneose prisikeltų jautrus Lietuvos kanklininkas, užtrauktų jis raudą ant skambių stygų pašarvotiems Lietuvos sūnams ir dukroms, ką palaidojo sveiką lietuvių mintį, kurie persiimdami tautų sugedimu,

kas dien tik retina labyn ir labyn brangios Lietuvos vaikučių eiles...

Gaila Lietuvai matant vaikus išsižadant skambios ir širdingos tautos turto, kalbos, ale šimtasyk labiau jai gaila sūnų, atsidavusių pasekimui ištvirtusių tautų! **Kaip Lietuvai—matutei perskriodžia širdį atsisalinusieji vaikai, išsižadėjusieji lietuvių proto!**... Lietuvis šiandien ne lietuvis! Tikras lietuvis veidmainiauti nemoka! Tikras lietuvis to nedarytų, ką šiandienų lietuvių daroma. — Štai be svarstymo, — kaip lietuviui pridera, — be didelio galvojimo metamasi socializmo bangon. Veikiai atkandama dantį, ale... „po szkodzie“, yt lenkas būtų. — Užplaukia ateizmas — bedievybė ir kiek tai Lietuvos neprilietu-vavusių, nesubrendusių protų slogina net po kelis metus! Kiek-gi yra, kurie per ilgus metus paniekinę protą, norėtų sulyg savo geismų gyventi! Kiek kartais praslenska metų kol nenormališkas protas subręsta ir gauna viršų ant geismų, kol vėlei širdyje užplieksta šventoji, rami tikybės kibirkštis!... Kad pagonys kankina krikščionis — suklydęs lietuvis to neatjaucia, net tarsi nemato. Kad mongolai skerđžia krikščionis — tai vis jiems nieko ypatingo. Kad krikščionis siunčia kareiviją apsigynimui, tai ve smaugia. Kad išsižadėjusieji laimės, skelbiantieji tikėjimą ir apšvietą asmenį buvo nežmoniškai nugalabinti, tai mat, „ko lenda“? Kad-gi suvadžiojančius žmoniją ir keliančius riaušes svietiškoji valdžia nubaudžia (kartais gal ir perskaudžia), tai keliama triukšmas, yt būtų pasaulio pabaiga, ir tuomet kalta esanti... krikščionija, bažnyčia. — Kad protestonai doko Kristaus mokslą, kad idiotai skelbia nesąmones, tai jiems ir laikraščiai atviri ir viskas ir „moksliska“ ir gera, nors aiškiai tiesai ir net patį sau prieštarautų, ale kad tų pliovonių vertė nurodoma, na tai jiems ir „straipsnis negauta“, tai „vietos nėra“ tai „perilga“. Kad ištvirtusi boba Kazlauskienė pradėjo giminiautis su šventaisiais, vadinties Kristaus pačia, ir kad jį su ke liomis kitomis paleistuvėmis pritraukė tuomi kelis sau lygius, tai sulyg tokio lietuvpalaikio „jų religija taip-pat remiasi ant šventraščio“ ir laikraščiuose nėra galo išgyrimams.

Kad-gi bažnyčia Kristaus mokslu paturį svieta žmogiškumo ribose ir civilizuoja bei neša apšvietą net ir į tamsiausius pasaulio užkampius, tai-gi tą bažnyčią paties visogalio įsteigtą, kurios kilnų mokslą didžiausi mokslininkai pastebėjo ir lenkė savo protą nepajiegdami savo mintim ligi tokių augštybių pakilti, tai-gi tos bažnyčią—bažnyčios darbų lietuvpalaikiai nemato ir jei jos vardą pamini, tai vien dėl paniekos, neva „atžagareivišką“ arba kad gar siai skelbti visam pasauliui, jei kelis šimtus metų atgal už jurių marių koks jos tarnas dėl žmogaus dvasiškojo silpnumo nupuolė. Ne, tai vis ne lietuvių darbas. Lietuvis meluoti, veidmainiauti bei pliaukšti, niekus tauzyti nemoka.

Kad prie Kazlauckienės prikibo lenkai, tai dar nėra ką labai stebėtis, bet kad jos pliovones, nesąmones užtartų lietuvis ir tai dar per laikraštį, tai... taip žemai gali nupulti tasai tik, kuris lietuviškumo nebeturi, kuris tapo lenkberniu.

Ir vėlei, štai keletą metų atgal keli lenkai neužganėdinti Kristaus paliktu mokslu, susidarė tikėjimą, pasidarė vyskupas ir kunigus, na ir apsigarsinę „niezaležininkais“

(neprigulmingais), atsitraukė nuo Katalikų bažnyčios. Nors jie vadinasi "niezaležnais", tai yra neprigulmingais nuo Kristaus mokslo, išsižadėjusiais Kristaus vietininko — popiežiaus ir bažnytinės valdžios, bet lenkberniai ir tuomi kartu stoja už anuos suvadžiotojus, sakydami, būk ir jie esą katalikais. Niezaležninkai gerai žino Kristaus žodžius, pasakytus pirmamjam popiežiui: "Tu esi uola; ant tos uolos pastatysiu savo bažnyčią", o niezaležninkai iš tų Viešpaties žodžių, juokus daro, išsižadėdami bažnyčios uolos — popiežiaus. "Niezaležninkai" gerai žino Išganytojo žodžius, sakytus į pirmuosius vyskopus — apaštalus: "Kas jusų klauso — manęs klauso, kas jus persekioja — mane persekioja", o tuos žodžius Viešpačiui tartum už melagybę paskaitė, nes štai per ilgus metus nebeklauso Kristaus įstatytos bažnytinės valdžios visai tosios išsižadėdami.

Žino tai mūsų lietuypalaikiai, žino, kad tieji lenkai išsižadėjo Dievo, garbina-gi pasidarę sau lenkišką dievuką, o lietuviai, išsižadėjusieji lietuviui prigimtos gėdos, drįsta meluoti, sakydami, kad tai kaip ir katalikų tikėjimas, tai yra, kad susyk niezaležninkai ir priima Kristaus mokslą ir atmeta. Kodėl-gi lietuypalaikiai tokias nesąmones užtaria? Kodėl jie lenkams bernauja šiuo kartu? Ar-gi ne dėlto, kad lietuviškumo mažą teliko juose?...

Juk žinoma gerai, kad "niezaležninkų" dvasiškija tuomi pačiu, kad nėra gavus valdžios nuo Katalikų bažnyčios, dėlto negali nei dalinti šv. Sakramentą nei laikyti šv. Mišių. Tuom tarpu kad Mickevičia pasirodė Worcester'yje, tai nors daugelio buvo žinoma, kad jį joks katalikų vyskupas neišventino į kunigus, o lietuypalaikiai ėmė garsinti, kad ir jisai galys laikyti šv. Mišias, kad ir jisai galys duoti šliūbą, klausyti išpažinties, dalinti šv. Komuniją ir kitus šv. Sakramentus. Kaip-gi žmogus nei kunigas, net nei katalikas galėtų katalikų bažnyčios sakramentus dalinti! Tai tik veidmainys, melagis, žmogus be sąžinės, žodžiu ne lietuvis, tai galėtų tvirtinti! Lietuviai buvo rimto mąstančio būdo ir nors daugelis pradėjo išsižadėti tojo lietuvių būdo ir kalbos, ėmė-gi bernauti lenkams, ale vis-gi lenkbernių tik mažuma. Tegyvuoja lietuviškas teisingumas! Šalyn su lenkberniais! **Kn. Tis.**

DABARTINIS MOKSLO STOVIS EVOLIUCIJOS KLAUSIME.

Gerai žinoma, jog tarp lietuvių prasiplatinusi teorija žmogaus paėjimo iš beždžionės turi savo reikšmę ir istoriją. Pagal įvardintąjį straipsnį "Draugijoje" tosios teorijos tėvu yra Haeckelis, o musiškiai beždžionvaikiai — by tik nepripažinti Dievo savo Sutvertuju ir Jį garbinti — įtikėjo į tą teoriją, prarydami vabalą sykiu su meškere. Pasiklausykime tat apie tą Haeckelio fabrikaciją ("Draugija" No. 41, p. 53 ir tolesni).

Prof. Haeckelis, kadangi nėra evoliucijos istorijoje atrasta vidurinių rūšių tarp beždžionės ir žmogaus arba pusžmogiu, išgalvoja savo vaidentuvėje visą žmogaus genealogiją ir visai tai išsvajotai mūsų pratėvių eilei davė latiniškus vardus; tokie tai, jis sako, buvę mūsų protėviai, pakol mes išsinėrėme iš gyvulystės stovio. Bet kokia gali būti mokslinė vertė tos tariamos mūsų genealogijos,

jei nei vienu faktu ji nėra paremta? Bet Haeckelis ne mulkis — užtai prasimanė daiktą, kursai ne profesoriui, bet prastam šuleriui tinka. Haeckelis sustatė ištisą eilę plėtojimosi žmogaus ir beždžionės embryono; kad ką labiau minėti embryonai būtų panešni vieni prie kito, sumainė galvas, t. y. ant žmogaus embryono uždėjo beždžionės galvą, o ant beždžionės atvirščiai — žmogaus galvą, iš ko išėjo, kad beždžionė tapo panašesnė į žmogų, o žmogus į beždžionę. Kad prof. Arnold Brass išparodė pasauliui Haeckelio šelmystę, šis pastarasis šėlo iš pasiutimo, koliojo ir pravardžiavo savo oponentą, bet galutinai pripažino tatau padaręs "netyčiomis". Tikrai teisinosi, kad sustatydamas embryonų paveikslus, padaręs nedaugiau, kaip 8 procentą klaidų — kas kit viskas buvę teisingai padaryta. Tečiau už kokio laiko, atakuojamas Kepplerbundo profesorių, pripažino prie 30 proc. sufalšavimų. Galop su gėda turėjo apleisti profesoriaus vietą.

Kaip matyti, vokiečiai apsidirbo dailiai su savo beždžionės vaiku. Bet musiškiai beždžionvaikiai vis dar nesusigriebia. Žinoma, "Draugijoje" Haeckelio klaidinimas yra aprašytas pilnai — čia-gi tapo paduotas tas dalykas visai trumpai.

Debessylas.

P. S. Debessylui taip-pat yra šiek tiek žinoma apie to paties Haeckelio protoplasmą arba gyvybės košelieną, rastą marių gelmėse — bet pasirodė, kad buvo tatau tik marių gyvūnelis — polipas, nelaimingai įstrigęs marių gleivėse.

CHICAGOS LIETUVIŠKOJI MUZIKOS KONSERVATORIJA.

3246 So. Halstead St.

Asmuo, besilavindamas, neprivalo vadovauties vien jausmu ir noru, kas tankiausiai galima pastebėti pas muzikus. Išsilavinimui reikalingas ir gilus protiškas apsvarstymas.

Tas yra geras lavinimas, kuris žmogų lavina visupusiškai.

Lietuviškosios Muzikos Konservatorijos tikslas: suteikt mokiniams pilną muzikališkąjį išsilavinimą. Konservatorija rengs ne tik virtuozus-dailininkus, bet ir pedagogus-mokytojus.

KONSERVATORIJOS PROGRAMAS.

a) Specialieji dalykai: dainavimo, smuiko, piano teorijos (harmonija, kontrapunktas, fuga ir formos).

b) Priverstinė: elementariškoji teorija, solfeggio, harmonija, enciklopedija, muzikos istorija ir t.t.

c) Specialieji dalykai, skirstomi šokių būdu: instrumentalinėse klasėse, kaip tai: smuiko, piano, klarneto, kornetų ir kitų instrumentų, į tris skyrius: į žemutinį, vidurinį ir augštutinį. Dainavimo klasė turi du skyrius: vidurinį ir augštutinį.

d) Kiekvienas skyrius bile klasėj rokuojamas bus dvejametiniu. (Gali but ir išėmimai: mokslo laikas galės but pailgintas ar sutrumpintas, pagal mokinio paspėjimo).

e) Priverstinų dalykų kursas užsibaigs į metus.

Pastaba. Mokiny, pasiskyręs kokį vieną iš paminėtų dalykų, kaip specialiąją, priverstinuosius galės lankyti per keturis metus be atskiro užmokesčio. Priverstinuosius be atskiro užmokesčio lankys tik tie, kurie bus užsimokėję semestrą iš kalno.

f) Mokslas dalinsis į du semestru. Pirmas semestras — nuo 8 rugpiučio iki 24 gruodžio ir antras — nuo 2 sausio iki 20 gegužės.

g) Mokestis: žemesniojo kurso mokiniams — 15 dol. už semestrą, viduriniojo ir aukštesniojo kursų mokiniams — 20 dol., tame skaičiuje ir priverstinieji dalykai.

Pastaba. Kas ir nelankytų priverstinų dalykų, vis vien turės mokėti tą pačią paskirtą mokestį. Iš priverstinių be primokėjimo leidžiama lankyti tik vienas dalykas, jei kas panorėtų lankyti ir daugiau, tai primoka viršaus už kiekvieną dalyką 2 dol. už semestrą.

Įneštą mokestį negrąžinama.

h) Žemutiniame kurse lekeija tęsiasi į 30 minučių; viduriniame ir aukštesniame kursuose — nemažiau kaip 45 minutes. Lekeijos būna iš speciališkųjų dalykų: kartą į savaitę, o iš priverstinių — kas antrą savaitę grupoje.

Pastaba. Instrumentalinėsna klasėsna priimami ir tokie, kurie nei gaidų nepažįstą; bet daininkai įstodami gaidas privalo pažinti.

i) Konservatorijoje lekeijos eis kasdieną nuo 9 val. ryto iki 10 val. vakare, išskyrus nedėdienius ir didžiausias metines šventes.

k) Konservatorijos tikslas bus dar rengti nors po vieną koncertą kas semestras iš mokinių vidurinio ir aukštesniojo kurso, kad pripratinus tokiu būdu mokinius prie viešo pasirodymo.

Mokiny, pabaigęs abu semestru, turės laikyti klasišnius egzaminus. Egzaminų laikas: nuo 21 iki 25 gegužės. Galutinai baigiantiems konservatorijos mokslus, neskaitant klasės egzaminų, bus dar ir vieši egzaminai.

l) Po galutinio egzamino išlaikymui, t. y. užbaigus lietuviškos konservatorijos mokslą, bus duodami paliūdyjimai ir diplomai.

Paliūdyjimus gaus tie, kurie užbaigę vieną iš speciališkųjų dalykų, bus lankę priverstinuosius dalykus paskirtą laiką ir išlaikę egzaminus pagal konservatorijos programą.

Diplomus gaus tie, kurie užbaigs vieną iš speciališkųjų dalykų, užbaigę priverstinuosius, draug ir pianą su pedagogiškuoju kursu, o pianistai ar vargoninkai praeis visus pavizdžius kontrapunkto. Taigi turi but pabaigę nors 4 klases, jeigu Europoj, moksliskų dalykų, jeigu Amerikoje — tai public school ir nors du metu kad būtų lankę high school arba kitokias tam lygias mokyklas.

Pirmieji gaus titulą: **Muzikos mokytojas** — antrieji **Liuoso Meno Dailininkas**.

Pastaba. Kurie lankys ne mažiau kaip tris semestrus arba bus pavesti pirmon dalin vidurinio kurso — gaus paliūdyjimą apie konservatorijos lankymą. Gaunant paliūdyjimus, bus reikalinga primokėti po tris dol., gaunant diplomą prisimoka penki dol.

m) Užsirašinėjimui būna kas nedėdienis, nuo 12 val. dieną iki 3 val. po pietų.

Direktorius Mikas Petrauskas.

NB. Norintieji gaut lekeijas privatišku būdu — gali jas gaut. Privatišku būdu imasi:

Už lekeijas dainavimo ir kompozicijos \$1,50.

Už lekeijas piano, smuiko, violenčėlės, kontrabanso, klarneto, korneto, trombonų ir kitų instrumentų — po \$1,25.

Pinigus reik įmokėti iškalno ne mažiau kaip už keturias lekeijas.

Abelna pastaba: Mokinio praleistoji lekeija bus jam skaitoma kaip ir buvusi.

K A T R I U T Ė.

TRIVEIKSMIS DRAMOS PAVEIKSLAIS IS LIAUDIES GYVENIMO.

Lenkiškai parašė **KARVATOVA.**

Vertė **A. VĖGALIS.**

Eiles sudėjo **A. ŽALVARNIS.**

(Seka)

Ickus. Atmink, Jonai, kad Stasys, tavo tėvas, prižadėjo Iekui šimtinę, kaip tik tu paimsi Katriutę! Jei tik tu taip kaip dabar niekus darysi, nesirūpinsi jaunąja, tai tūkstantis tau iš panosės fiut (pamoja ranka pro nosį), o Iekui šimtinė taip-pat fiut! Atmink! Sorė nori turėti savo bachorams šimtinę ir privalo turėti, nes prižadėta, o aš jums tikiu. Eik dabar pasilinksminti su jaunąja. (Tyliai sako Jonui ausin) Nelakstyk paskui Rožę! Atsargiai, nes žmonės mato jus.

(Jonas ir Stasys išeina kairėn pusėn.)

SCENA 13.

Ickus, paskui Pranas.

Ickus. Kvailys tas Jonas, aš tą senai sakiau. Stasys taip-pat kvailas, kad tokį bochurą išauklėjo; aš jam duodčiau, jei taip mano bochuras neklausytų manęs ar negerbtų! Jonas... tai ne vyras Katriutei — nieko nevertas! Ickus visa pasakytų Jokūbui, nes tai geras žmogus ir mergaitė gera, tik Iekui gaila šimtinės. Sorė nori ir privalo turėti juos!

Pranas (įeina vidurin). Negali rasti ramaus užkampio — visur pilna žmonių, čia vėl žydas kaip smala.

Ickus (pamatęs Praną). A, a... Pranas! ko tu taip surūgęs? ko? Šiandien sutartuvės, reikia linksminties... paūžti!

Pranas. Žinote gerai, kad aš ne ūžimui sutvertas.

Ickus. Dėlto, kad niekuomet nebandei! Pabandyk, tuomet pamatysi, kad tai gera, kad linksma!

Pranas. Nei nesirūpink, Iekau, nieko tavo žodžiai negelbės.

Ickus. Kodėl negelbės? Nes nekaušai, o aš tau senai sakiau: užkrapyki kirmelę degtine syki ir antrą... ir trečią... o pamatysi, kad miela tau bus ir ant iardies ir pilve (glosto savo pilvą).

Pranas (ironiškai). Taip, pakrasyk degtine ir pragerk tai, ką uždirbi, o praturtink Iekų!

Iokus. Ar tai bloga? Tau bus lengviau pilve ir ant širdies, o Iekus uždirbs. Ar-gi aš neturiu bochorų, ką nori valgyti? Iekus biednas žydėlis!

Pranas. Norėčiau turėti tiek pinigų, kiek tu turi, tuomet pasiilgčiau... Iekau, Iekau, tu baisiai esi godus... už auksiną gal ir pasikartum.

Iokus. Kam pasikarti? Kartis nėra reikalo, auksinas gi gali atnešti du ar tris auksinus.

Pranas. O gal ir dešimts?!

Iokus. Truputis išlupti, tai niekis, tai ne užmušimas, tas tik mokina žmones būti apsukresniais. Galima biškį papešti žąsis, ji tečiaus ir pasiliks žąsia -- supranti, Pranai? Jokūbas duos, jis myli tave, o tu pasigerk ir bus tau lengviau. Žinau aš, ko tau reikia; šitai ligai geriausias vaistas -- degtinė. Einam su manim. (Traukia Praną į duris).

Pranas (aštriai). Nesijudinsiu ir iš vietos!

Iokus. Eikš, dovanai duosiu degtinės; pasakysiu, kur graži ir turtinga mergaitė.

Pranas (piktai). Eik sau, žyde, kol sveikas esi!

Iokus (meiliai). Nepyk, Pranai, tau šiandien galvoj nesveika. (Išsina kairėn pusėn).

SCENA 14.

Pranas, paskiau Jonas.

Pranas. Tai zaltys -- ne žydas! Kiek tik sykių susitinka su manim, vis kalbina prie girtuokliavimo... ne sykį didžiausiame nuliūdime jau gal ir būčiau pasidavęs tai pagundai, bet tas kryželis, čia ant krūtinės motinos ranka pakabintas (bučiuoja kryželį), gina mane nuo pikto ir tas tyras mano Katriutės žvilgsnis! (Po valandėlės) Sunki tai man diena, tečiau vieną turiu paguodą, kad senis Jokūbas rūpestingai žiūri šiandien į mane, Katriutės gi akys, kuomet susiduria su mano akimis, užsilieja ašaromis. O gal ji nors kiek myli mane?

(Jonas truputį įkaušęs įeina vidurin ir nemato Prano).

Jonas. Sunku paskui dvi bėgioti: viena akia šaunu dešinėn, antra kairėn pusėn! Anoji turtinga, ši meilesnė, nes linksma... Senis stumia mane, Iekus galva linguoja iš tolo, kad sukčiaus apie Katriutę, Jokūbas kažko yt surūgęs, o Pranas yt vilkas žiūri paniūromis: Kvaila man čia toje belaisvėje! Jei ne tas tūkstantis, mėščiau viską ir ečiau su savo Rižyte svietan, (susilaiko). Midus visai sumaišė man galvoj: ką manau, tą balsiai čia ir kalbu, o gal kas ir klauso?! (dairosi).

Pranas. Kad klauso, tai klauso ir džiaugiasi, kad davė Dievas jam progą pažinti tave! (Pakyla ir prisiartina prie Jono).

Jonas (persigandęs). Ar tu čia? (Į šalį). Bijau jo, taip baisiai žiūri!

Pranas (supykęs). Jau porą sykių šiandien buvau liudytojų biaurių tavo žodžių, buvau liudytoju tavo prisaičių, kurias tu davei Rožei, buvau liudytoju tavo melagysčių, kurias tu pasakojai Katriutei! Melagis esi ir apgavikas! Latras! Atmink, dėlto, kad Katriutė myli tave, užtylėsiu viską, bet prisiek, kad gerbsi ją, ją vieną mylėsi, o Rožę ant visuomet pamesi! Prisiek! (Pagriebia Joną už apikaklės ir paklupdo). Prisiek! nes priešingai už vieną

Katriutės ašarą kaip šuniui kaktą perskelsiu!

Jonas (drebėdamas iš baimės). Pranai, prisiekiu... tik neužmušk!

Uždanga.

VEIKSMAS II.

Jokūbo grįčia kaip ir akte I.

SCENA 1.

Katriutė viena (sėdi dešinėj pusėj ir verpia).

Katriutė. Mielas Joneli, jau būsi mano! kaip ramu bus mūsų grįčioje, tyra ir švaru: grįčia rūpestingai iššluota, stalai gražiai nuplausti, langai taip-pat, šaukštai yt sidabriniai. Iškepsiu gardžią duonelę. (Po velendėlės) Šventadieniais susirinks pas mus kaimynai pasidžiaugti mūsų laime... Mano rūbai visuomet bus nebrangūs, bet padorus, pietus neilgi, bet skanūs. (Pakyla ir sudaužia delnais). Oi, oi, taip man bus miela dirbti drauge.

SCENA 2.

Pranas (įeina vidurin su laiškais). Atnešiau iš pačtos laiškus. (Deda laiškus ant stalo ir rengiasi išeiti).

Katriutė. Pasilik Pranuk! nebėgk, seniau taip mėgdavai pasikalbėti su manim, o dabar šalinies nuo manęs. Turėtum džiaugties mano laime! Turiu ant piršto žiedą, turėsiu nuosavų namą, vyrą, kuris mylės mane!

Pranas (užsimastęs atkartoja). Kuris mylės mane... (susigriebia) Taip, tiesa, privalau džiaugties tavo laime; Katriute... žinai, kad gerai tau veliju!

Katriutė. Žinau, mano Pranai, dėkinga už tat būsiu tau visą amžių, kad visuomet gynei mane nuo pikto! Tu doras, geras vaikinai, tik būk linksmesnis.

Pranas (į šalį) Dieve!

(Tol. bus).

"DRAUGO" AGENTAI:

St. Stanevičius,	3206 Auburn Ave.,	Chicago, Ill.
Antanas Kasparavičius,	27 E. 23rd str.,	Bayonne, N. J.
Juozas Mališauckas,		Forest City, Pa.
Kazimieras Skripstunas,	P. O.	Sugar Notch, Pa.
Antanas Gudaitis,	Box 73,	Silver Creek, Pa.
V. Leskevičius,	P. O.	Middleport, Pa.
Mikas Cibulskas,	573 Canfield Ave.,	Detroit, Mich.
J. Zemaitis,	126 S. Pear st.,	Shenandoah, Pa.
T. Kizievich,	Box 167,	Minersville, Pa.
M. Karbauckas,	52 G. st.,	So. Boston, Mass.
L. Švagždys,	171-5th st.	So. Boston, Mass.
J. Mikutaitis,	1438 Western ave.,	Allegheny, Pa.
A. Radzevič,	194 New York ave.,	Newark, N. J.
A. Klimavičaitė,	321 Kensington ave.,	Chicago, Ill.
A. Pocius,	10806 Wabash ave.,	Chicago, Ill.
M. Duda,	51 W. 25th st.	Chicago, Ill.
K. Strumskis,	2323 West 23rd Pl.	Chicago, Ill.
Šaulys,	168 Beakon str.,	Brighton, Mass.
J. Bartoševič,	4417 Marshfield ave.,	Chicago, Ill.
J. Puselninkas,	722 Washington ave.,	Braddock, Pa.
V. Bielauskas,	468 Northampton st.,	Easton, Pa.
M. Urbanavič,	Box 33,	Thomas, W. Va.
J. Antanaitis,	Box 22,	Swoyers, Pa.
P. Bukantis,	96 Centre st.,	Kingston, Pa.
Juoz. Matulavič,	1657 Tioga st.,	Shamokin, Pa.
A. Baranauckas,	1214 Railroad st.,	Shamokin, Pa.
Jos. Valentinavič,	1114 Cedar Ave.,	Seranton, Pa.
J. Versiackas,	65 Davidson st.,	Lowell, Mass.
Ignas Makalojus,	1028 S. 2nd st.,	Philadelphia, Pa.
Jos. Robynsky,	163 First st.,	Elizabeth, N. J.
M. Vaicenavičius,	2 River st.	W. Lynn, Mass.
M. Šlapikevičius,	Silver Creek P. O.	New Philadelphia, Pa.
F. Bugnelis,	454 Main str.,	Edwardsville, Pa.
Mat. Čeponis,	21 Pleasant str.,	New Britian, Conn.
Juzė Rakauckaitė,	1015-8th str.,	Waukegan, Ill.

REDAKCIJOS ATSAKYMAI.

Joneliui. Ačiu, bet p. Aviečiutės ar Avietiniutės reikalas visuomenei nežingeidingas; pabaigėme jį, talpindami p. Avietos atsiliepimą.

Ten buvusiam Blaivininkui. Nors rinkimai delegatų į blaivininkų seimą buvo — kaip Tamsta rašai — „juokingi“, skyrė juos dvi „bobos“ ir t.t. — bet blaivybės judėjimui nepridera taip kenkti. Mums net keista, kad tokias žinias pasidrausino pasiųsti mums blaivininkų draugijos... sekretorius.

Pajieškau vietos mokytojo, galiu atlikti užduoti vargonininko, reikale.

Jonas Muleika 284 North St., New Britain, Conn.
(28—VIII)

PIRMUTINĖ KRAUTUVĖ

IR IŠDIRBYSTĖ

BAŽNYTINIŲ DAIGTŲ

„RYZNŲCIA“

PO GLOBA MYKOLO ARKANIOLO,

114 S. Chestnut St.,

Shenandoah, Pa

Krautuvėje randasi Bažnytiniai daigtai sekanti:

Žvakės margos vaškinės po 1 svarą 2, 3, 4, 6, 8, ir 14 svaras po	26c.
Žvakės vaškinės rankom margitos po 2 svar., 4, 6 ir 8 svaras po	50c.
Pakeliais knatai vaškiniai (wax tapers) pakelis po	24c.
Dėl aštuonių dienų pakeliai po	67c.
Anglys už svarą	28c.
Aliejus (8 day) už gorčių	\$1,10
Žvakės vaškinės (Rožė) dėl uždėjimo po 3 ir 4 svaras, už svarą	60c.
Lietinės žvakės vaškinės po 16 svarų ir 18 svaras po	22c.
Žvakės Starinavos lietinės 16 sv. ir 18, už svarą	16c.
“ 4 sv. ir 6 susuktos 4 sv. ir 1, sv.	16c.
Altoriaus žvakės (extra) sv. po	37c.
Geltono vaško 1 sv. ir 6, svaras po	30c.
Kodylas prancūziškas po	55c.
“ “francincense” po	50c.

Teipgi siuva puikius bažnytinius rūbus, taiso senus. Parduoda kielikus, cimborijas, monstrancijas.

Galima gauti lietuviškų maldaknygių, kvietkų, draugijoms ženklelių, veliavas, šarfai ir t.t.

Kun. L. Levickas,
Prezidentas.

S. L. R. K. A. CENTRO VALDYBOS ADRESAI.

JONAS RIKTORAITIS,, prezidentas,
67 James St., Waterbury, Conn.

KAZYS VAŠKEVIČE, vice-prezidentas,
186 Jefferson St., Newark, N. J.

KAZYS J. KRUSINSKAS, sekretorius,
457—17th St., Brooklyn, N. Y.

ANTANAS DANISEVIČE, kasierius,
630 W. Centre St., Mahanoy City, Pa.

Kasos globėjai:

JUOZAS VASILIAUCKAS,
112 N. Greene St., Baltimore, Md.

MARTINAS KADZIEVSKIS,
3244 S. Morgan St., Chicago, Ill.

KUN. V. VIZGIRDA, knygis,
190 S. Meade St., Wilkes-Barre, Pa.

KUN. M. A. PANKAUSKAS, dvasiškas vadovas,
P. O., Forest City, Pa.

PIRKITE DVI LABAI GRAŽIAS

DRAMAS:

Juodoji Suemite,
Mažiute Aprikiute,
kaina 20 centu.

ir Šventoji Agnete,
kaina 15 centu.

Sudėtos pas Joną Daugirdą. Adresas:

JONAS DAUGIRDAS,

P. O. Box 413,

Girardville, Pa.

IŠEJO IŠ SPAUDOS DAILUS SCENIŠKAS
VAIZDELIS VARDU

“DEGTINĖ,”
kaina 10 centu.

Galima gauti

“Draugo” Redakcijoje.

Ar rengiesi kur važiuoti?

Jei teip, tai ateik pas mane
nusipirkti

naują siutą.

Mano siutai siuvami geru kriaučiu; perka juos kiekvienas, kurs nori gražiai pasiređiti. Mane visi gerai pažista, kadangi mano krautuvėje kiekvienas pilnai buna užganėdintas. Ir Jus, kurie skaitysite ši pagarsinimą, ateikite persitikrinti, o pamatysite, juog pas mane geresnis tavoras ir žemesnės kainos. Nerasite vyro, kuris negalėtu pasirinkti siuto pagal savo skoni mano krautuvėje.

Tik ateikite.

Louis Rosenthal,

ANT KIRBY'S KRAUTUVĖS,

SOUTH MAIN ST.,

Wilkes-Barre, Pa.

Tautietil! Jei reikia Tau statyti nauji namai, ar taisyti seni, tai žinok, kad tatai atliks kuogeriausiai kontrakterius MIKAS SLAPIKEVICIUS, New Philadelphia Pa.

Nauja Knyga—Biblija—arba šv. Raštes išleistas
KUN. S. PAUTIENIAUS.

Tik vienas šitas šventaraštis yra katalikiškas.

Kaštuoja \$2.00 ir 15c. persiuntimui

Adresas: REV. S. PAUTIENIUS,
GIRARDVILLE, PA.

ATSPAUDINOME

Trumpą Katekizmą.

Kas turi vaikus ir nori išmokyti juos Katalikų Tikėjimo tiesų, tenusiperka tą katekizmą. Kainuoja 10 centų. Perkupčiams nuleidžiame procentą. Adresuokite:

"DRAUGAS"

314 E. Market St., Wilkes-Barre, Pa.

Jieško vietos.

Vargonininkas neseniai atvažiavęs iš Lietuvos galintis atsakančiai vesti bažnytinį ir tautišką chorus, turintis apie savo darbą paliudijimą, paieško vietos prie lietuviškos bažnyčios. Turi 21 metus amžiaus. Atsišaukti:

O. Rosmanskis, 1664 Wabansia ave., Chicago, Ill.
(30—VII—10)

A. UZUMECKIS,

Lietuvis Graborius ir Balsamavotojas.

Viską išpildo geriau ir pigiau negu svetimtautis.

Persamdo karietas vestuvėms, krikštinioms ir t.t.

Priima lavonus ir iš kitų miestų.

Reikale kreipkitės pas savo tautietį.

324 WHARTON, ST. PHILADELPHIA, PA.

TELEFONAI:

Bell Lombard 27—39 A.

Keystone Main 42—18 D.

TĖMIKYTE LIETUVIAI!

Kelionė per jures. Tūkstančiai tūkstančių mūsų tautiečių keliauja į prigimtą šalį ir iš tenai atgal į Ameriką, o visi labiausiai užganėdinti, kurie perka laivakortes pas:

JONA NEMETH'A,

3 N. MAIN STR., WILKES-BARRE, PA.

O kodėl? Nes turi gerą prižiūrėjimą, parankią kelionę, kad tartum kaip ir pačios kompanijos būtų pirkę laivakortes. Siuntimas pinigų greičiausias ir pigiausias pasaulyj.

DR. I. W. MENDELSON,

Lenkiškas Gydytojas.

PIRMIŠIO VALANDOS: 8—10 iš ryto, 3—4 po pietų, 7—8 vakare.

50 South Washington St.

Wilkes-Barre, Pa.

Peoples telephone 1585.

Bell telephone 756.

Swalm Hardware Co.,

No. 21 North Centre Street,

POTTSVILLE, PA.

[vairiausi geležiniai daiktai, tepalai, stiklas, dudos, plasteris, irankiai, sportiniai ir naminiai daiktai.

JUOZAS SUKIS,

Geriausias fotografistas visoje apielinkėje.

Norinčias priėmą mokytis ant fotografo. Visi lietuviai privalo traukti savo paveikslus pas viengentį.

9 WILLIAM ST. PITTSTON, PA.

FABIOLA,

Garsi kardinolo Wisemano apysaka. Vertė Vytautas Kaina 1 doleris. Imantiems daugiau, kaip vieną egzempliorių, nuleidžiamas didelis nuošimtis.

Gaunama pas:

REV. V. VARNAGIRIS,

312 S. 4th St.,

BROOKLYN, N. Y.

LIETUVIŠKAS DZIEGORMEISTERIS.

Parduodu tikro aukso laikrodėlius, gvarantuojamus 25 metams. Lenčiugelius ir gražius žiedus. Armonikas ir visokius muzikališkus instrumentus, albumus su muzika, akuliorius, revolverius, britvas, pocket books vyrams ir moterims. Visokias knygas, ražančius, škaplierius, kryžorius Kaledasleidžiu už pusę prekės ir įkitus miestus siun-

ANTANAS PUTIRSKAS,

144 W. Market Street,

Scranton, Pa.